

Nr 4, 1998 årgång 35
50:- inkl moms

Sökaren

– tidskrift för livsfrågor –

DET GUDOMLIGAS INKARNATION, Astrid Nyström

I myternas och symbolernas rike

ASTRID NYSTRÖM, som gjort de ikonliknande konstverken nedan och skrivit texterna, har arbetat som lärare i bild och form på Nyckelviksskolan i Stockholm. När hon pensionerades fick hon tid att måla sina vackra och innehållsrika bilder. I början var de endast avsedda som hjälpmedel för henne för att kunna delge

ett barnbarn den i hennes ögon viktiga kunskapen om världens stora myter och tänkare. Men sedan har många under hennes föredrag med bildvisning fått ta del av Astrids konst och kunskaper. Hon har nu ett hundratal bilder.

Kerstin Stina Carlsson

Legenden om den heliga Graal

bilden överst t v

Graalen är ett heligt kärl, ofta framställt som en kalk eller skål. I den kristna versionen av myten sägs att det är den kalk som Jesus druckit ur vid sista nattvarden och som Josef av Arimataia tagit med sig till England när han kom dit som den förste missionären. Graalen symboliserar det Gudomligas närvaro. Att söka den heliga Graal är livsvandringens mål och mening.

Många svårigheter måste övervinnas på vägen och bara den oförvägne som har ett rent hjärta och har luttrats genom lidandet når fram till målet. Därför står under kalken orden: "Kärlek föds ur lidande".

Graalmyten går tillbaka till förkristen tid och har förmodligen sitt ursprung i urgamla keltiska initiationsriter. I sin kristnade form har den flera versioner. Element ur två av dem framställs på denna bild.

På 1180-talet nedtecknades legenden av fransmannen Chrétien de Troyes och något senare av den tyske trubaduren Wolfram von Eschenbach. Den handlar om ynglingen Parsifal som blivit föräldralös och ger sig ut i världen. Han begår många fel och dödar sin släkting, den Röde riddaren, vars häst och rustning han tar. Han kommer så småningom till kung Arturs hov och lär sig riddarens dygder. Däri ingår att inte ställa för många onödiga frågor. Under sina vandringar kommer Parsifal till den borg där den heliga Graal vaktas av kung Amfortas som lider av ett obotligt sår. Parsifal undviker att fråga kungen om hans lidande. I detta fall skulle frågan varit ett tecken på medkänsla och att inte fråga var en svår underlåtenhetssynd. Därför förvisas Parsifal från kung Arturs hov. En eremit upplyser honom om hans skuld och försonar honom med Gud. Parsifal ångrar sig och återupptas vid Runda bordet. När han åter besöker graalsborgen ställer han den förlösande frågan. Amfortas blir frisk och överlämnar graalsriket till Parsifal.

Livets och kunskapens träd

överst t h

I många kulturer står trädet som symbol för själva livskraften medan ormen symboliserar visheten, den översinnliga kunskapen som kommer människan till del när "ormkraften", den evolutiva energin (på sanskrit kallad kundalini) väcks och reser sig från sin "hopringlade" position i ryggradens bas uppåt mot det högsta energicentret i människans eteriska kropp. (Själva ryggraden betecknas i flera kulturer som "Livets träd").

Både livsträdet och kunskapens träd (i bilden sammansmält till ett och samma träd) sägs ha sina rötter i himlen, dvs i en översinnlig dimension, medan dess krona, oändligt rikt förgrenad, utgör skapelsen. Adam och Eva, som står som företrädare för hela mänskligheten, sitter i trädets skugga och delar på kunskapens frukt när ormen, kundalinkraften, har rest sig och sträcker sig mot den högsta och innersta kunskapen, här symboliserad av Kristusgestalten.

Förutom denna finns i trädet den gudomliga lagens tavlor, det kosmiska medvetandets öppna öga och de fyra evangelisternas symboler; på trädets högra sida, intuitionens område, sitter Buddha, i djup meditation; nedanför honom leker Newton,

framställd som barn, med ett äpple. Till vänster i trädet, på intellektets sida, finns den undervisande andlige Mästaren och den kunskapsförstärkande lärjungen.

Människor syns växa fram som trädets frukter, deras goda tankar utgår från deras huvuden som blommor av ljus och över dem svävar änglar, bärare och inspiratörer av gudomlig vishet, kärlek och kraft.

Den frodigt grönskande jorden i lustgården, där människor, djur och natur lever i harmoniskt samspel, bärs upp av en fisk – kristussymbol sedan urkyrkans tid. Och från trädets stam strömmar livets vatten.

Jesus

nederst t v

Jesusgestalten utgör det centrala i denna bild som är uppbyggd kring de betydelsefulla symbolerna korset, spiralen och livsträdet. Överst ser vi Guds skaparhänder forma prototypen till människan. Människan får Lagen av Moses som härstammar från Egyptens högkultur. Noa och arken är symbol för rening. I dopet blir människan delaktig av helig ande.

Jesus utgör den högsta möjliga utveckling en människa kan nå. Det innebär bl a att bli lika öppen och ren som ett barn. Jesus säger: Om ni inte blir som barn kan ni inte komma in i himmelen" (Luk 18:17).

Jesus levde i fiskarnas tidsålder (t h i bildens nedre del), medan vi nu lever i vattumannens tidsålder (t v). Kvinnan vid Sykars brunn får motta det vatten som ger evigt liv (Joh 4). Hon blir den första som går ut och förkunnar det goda budskapet om Jesus.

Ave Maria

nederst t h

"Kringstrålad är du av gudomlig härlighet, du härliga jungfru, Maria; av Guds ord övergjuten." Så besjunger den medeltida visionären och mystikern Hildegard av Bingen Maria.

Maria blev utvald till den högsta uppgift en människa kan få: att vara det materiella höljet för en gudomlig inkarnation.

Ängeln Gabriel visar henne de gåvor hon som gudaföderska skulle få ta emot: barnet, himladrottningens krona och mantel, människors kärlek och tillit symboliserad av rosenkransens böner och alla de tusentals kyrkor som skulle komma att bära hennes namn. Men han visar henne också det stora dunkel och lidande som ryms i detta kall.

Maria tar emot det: "Se, jag är Herrens tjänarinna. Ske mig såsom du har befallt."

Och hon uttrycker sin glädje i lovsång:

"Min själ prisar Herrens storhet, min ande jublar över Gud, min frälsare: Han har vänt sin blick till sin ringa tjänarinna. Från denna stund skall alla släkten prisa mig salig. Stora ting låter den Mäktige ske med mig, hans namn är heligt, och hans förbarmande med dem som fruktar honom varar från släkte till släkte." (Luk 1:46-50)

Bilden vill vara en hyllning till Maria och en bön:

O heliga moder, vår hjärtas drottning, kom tillbaka till oss med känslans varma flöden! Låt vår värld finna vägen till den ousynliga kärlekens källa! Vi vill helga våra liv i din tjänst.

Journalistik

En god journalists uppgift är att sakligt beskriva verkligheten, ge informationer på ett allsidigt och hederligt sätt så att läsarna får ett gott underlag för egna ställningstaganden. En god journalist utesluter inte medvetet av kommersiella eller andra skäl något av vikt, utan är angelägen om att så långt möjligt ge hela bilden för att informera sina läsare.

Skribenter som företräder en tro av något slag ser i allmänhet sin uppgift på annat sätt och beskriver verkligheten i överensstämmelse med sin egen övertygelse. De som söker allsidiga informationer får vända sig någon annanstans.

Ibland påstås det att new age-rörelsen är som en religion, att newagearna tänker på ett religiöst sätt, med mycket känsla, fantasi och "intuition" men mycket litet krav på vetenskapliga grunder. Detta är det folkliga sättet att tänka, och det är naturligt för de allra flesta.

Det finns något som kallas uppbyggelselitteratur. Dess syfte är att hos människor stärka en tro. Mycket som skrivs inom Sökarens inresseområden fungerar som uppbyggelselitteratur.

Många finner ett kritiskt ifrågasättande meningslöst och tråkigt och föredrar en mer häftig litteratur, som är skojig. De inbjuder därmed falska tankar att tränga in i sina föreställningars hus.

Vad svarar nu de "troende" på synpunkter av detta slag? Förmodligen ungefär att "vi anser ju att vi har rätt, och det finns därför inga skäl för oss att ta upp åsikter som vi inte ansluter oss till".

Men dessa människor kanske inte har så rätt som de själva tror. Jag kanske inte heller har så rätt som jag tror: Jag vet ju exempelvis att paranormala fenomen finns och visar gärna detta med olika artiklar – men ibland, fast sällan, uppmärksammas i denna tidskrift också den motsatta åsikten, ifall det skulle ligga något av intresse i den.

Jag menar också att universum synes vara planerat, att världsgrunden är mental, att vetenskapsmän som Fritjof Capra och Amit Goswami har djupa och rimliga tankar om verkligheten, vilka jag vill rikta uppmärksamheten på. Men nöjer inte med vad jag informerar om – läs även vad ateister och "skeptiker" säger! Det blir en nyttig test på hållbarheten i det ni själva tror på.

I den folkliga varianten av new age-rörelsen visas inget intresse för kritiskt ifrågasättande. Det är en riskabel attityd. Men så är det, och så kommer det att förbli.

Folkreligion kommer alltid att finnas.

Sven Magnusson

SÖKAREN
Adress Box 10
663 21 SKOGHALL
Telefon 054-51 89 00
Fax 054-51 89 02
E-post red@sokaren.se
Postgiro 70 60 47-8
Bankgiro 372-8128
Hemsida på Internet www.sokaren.se
Redaktör och ansvarig utgivare Sven Magnusson
Prenumeration Helår (6 nr) 250:-
Halvår 150:-
Annonser Ring för prislista
Tryckeri Wallin & Dalholm
Lund
ISSN 0038-0504

INNEHÅLL:

Astrid Nyström: I myternas och symbolernas rike	2
Håkan Blomqvist: UFO, new age och förnufts kris	6
Kerstin Stina Carlsson: Livets mening	12
Erland Lagerroth: Prigogine och tidspilen	14
Har hon levt förut?	18
Minnen hos barn antyder reinkarnation	20
Är Ma Myint Myint Zaw den återfödde Maung Pho Zaw?	21
Det sanna jaget	22
Jenny Dahl & Katarina Sandvall: Präst i anti-kyrkan	24
Bokfloden	26
Läsarforum	33
Sökarnyheter	34
Eva Sanner: Midsommar på Skeppsudden	36

Återföds vi?

I detta nummer har vi bland annat fyra sidor om reinkarnationsfrågan. Jenny Cockell har skrivit en ganska så märkligt bok om sina reinkarnationsminnen och hur hon med utgångspunkt från dem hittade sin irländska familj i det föregående livet. En skeptiker har försökt ge fallet Jenny Cockell en övertygande "naturlig" förklaring, men inte lyckats.

Men den allra viktigaste personen inom det vetenskapliga intresset för reinkarnationstanken är psykiatern och parapsykologen dr Ian Stevenson. Han har nu utkommit med ett arbete i mastodontformat om fall där födelsmärken och kroppsliga missbildningar stämmer överens med dödssättet i det förmodade tidigare livet.

Fina bilder med text om myter och symboler inleder numret. Det är Kerstin Stina Carlsson som hittat konstnären Astrid Nyström.

Håkan Blomqvist, en gång ockultist, är numer starkt kritisk till det som går under beteckningen new age. Han skiljer mellan inre kunskapsväg, som han idag underkänner, och yttre kunskapsväg, det vill säga det mödosamma vetenskapliga samlandet av fakta, som han nu pläderar för. New age är för honom en samling, delvis farliga, vidskepelser.

Kerstin Stina Carlsson har läst om E. F. Schumachers uppfattning om livets mening. Han anser bl a att vi moderna människor förnekar livets vertikala dimension.

Erland Lagerroth har studerat Ilya Prigogine, som är en uppmärksammat vetenskaplig nytänkare. Denne ser universum som dynamiskt skapande i tidsdimensionen.

Många mystiker gör gällande att sanningen om människans natur kan uppfattas i det inre. En av dem som anser sig ha fått insikt om sin sanna natur är amerikanskan Gangaji, som glädjefylld berättar om vad hon funnit.

Jenny Cockell skrev en bok om hur hon sökte sitt tidigare liv och sina barn i det livet, med utgångspunkt från minnen, intryck och drömmar hon haft – och fann sin familj i det föregående livet. En amerikansk skeptiker, Joe Nickell, har läst boken och menar att det finns en mycket bättre förklaring till Jenny

Cockells "minnen" än reinkarnation, nämligen fantasier under hypnos. Men en granskning av Nickells kritik visar att det knappast ligger något i den.

Professor Ian Stevenson, som är den ledande reinkarnationsforskaren, har nyligen gett ut redogörelser för sin forskning i ett massivt verk. Vi berättar om en del av hans synpunkter samt ett av fallen, som tyder på reinkarnation.

Två elever vid Journalisthögskolan i Göteborg har som examensarbete valt att skriva om satanismen. Sökaren publicerar en del av deras uppsats, en intervju med Carl Abrahamsson. Det är inte ofta vi uppmärksammar satanismen, men det kan inte skada att litet lära känna en satanists tankar om livet. Kännedom ger ökad möjlighet till förståelse.

För övrigt: bokfloden är bredare än någonsin, tycks det. Kvaliteten på böckerna varierar.

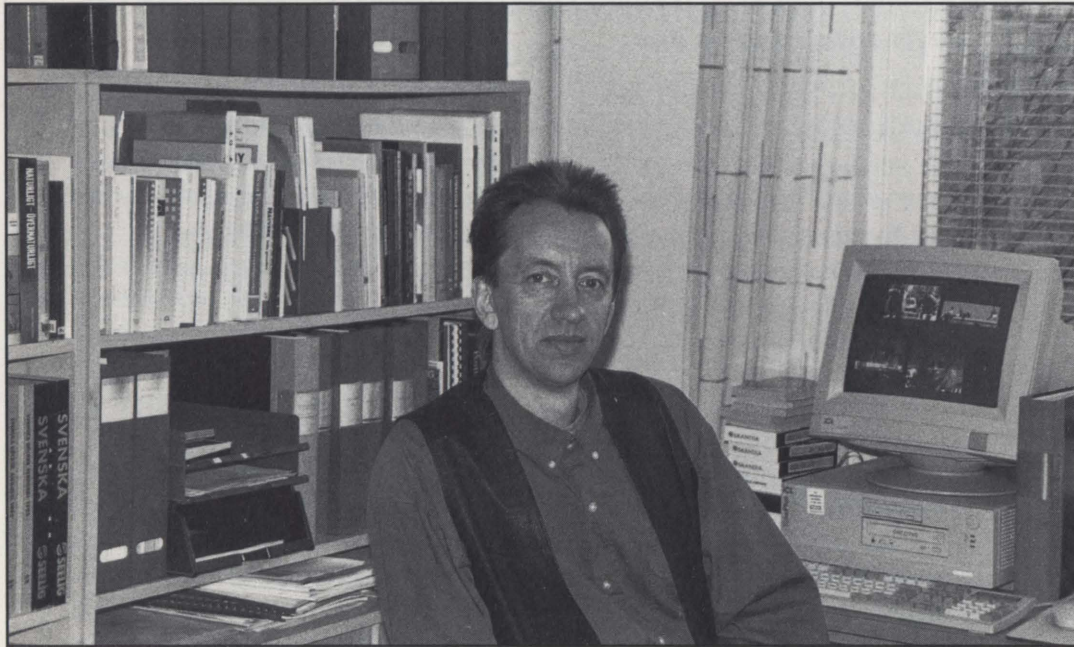
Under Sökarnyheter tar jag upp en sak som jag tror är viktig: kvaliteten på så kallade naturliga förklaringar till UFO-rapporter. Det är viktigt att titta kritiskt på alla förklaringar. Skeptikernas egen skepsis är inte att lita på i det sammanhanget. De tycks godta ungefär vad som helst som förklaring. Men i verkligheten måste åtskilliga UFO-förklaringar ifrågasättas.

Eva Sanner har upplevt midsommarfirande på Skeppsuddens kursgård, med fruktbarsriter.

SM

Håkan Blomqvist:

UFO, new age och förnuftets kris

Håkan Blomqvist

"Hos oss har man helt felaktigt börjat fästa alltför stort avseende vid boklig bildning, vetenskaplig forskning, som i mänsklighetens historia blir till falska sanningar."

"'Den gamla mänskliga rasen' måste bort innan en ny ras och en ny tid kan ta plats på jordklotet."

"För att övervaka och styra alla de hemliga operationer, som hade med utomjordingarna att göra, bildades år 1954 på presidentens order en hemlig grupp (Majority 12 eller MJ-12)... Det finns anledning misstänka, att bakom denna grupp döljer sig en sionistisk maffia, som i verkligheten mer eller mindre styr hela världen genom sin kontroll av pengar och guld, press och massmedier, energikällor och underrättelseorganisationer. Enligt de vedervärdiga 'Sions Vises Protokoll' konspirerar man bakom 'demokratin' kulisser för att uppnå en ofantlig makt genom upprättande av en totalitär världsregering av förskräckligaste slag, vad som nu döljs under benämningen 'Ny Världsordning'!"

Citaten ovan kunde förväntas vara hämtade ur böcker utgivna av

små förlag på den politiska eller religiösa stollekanten. Så är inte fallet. De två första citaten är hämtade ur före detta finska läkaren och medicinalrådet Rauni-Leena Luukanens senaste bok *Universums barn*, utgiven på Bokförlaget Trevi 1995. Det tredje citatet är från *Rymd-människor på jorden!* av före detta gymnasieläraren Sune Hjorth i Sundsvall. Förlaget bakom boken är Zindermans i Göteborg, och den publicerades hösten 1996.

Detta är bara några exempel på idéer som svenska bokförlag finner värda att publicera. Man behöver knappast ha något titaniskt intellekt för att inse vad ovanstående idéer får för sociala

och politiska konsekvenser, om de omsätts i handling. I ett vidare perspektiv handlar det om våra bokförlags kulturanvar.

Ett par dagar varje vår arrangeras i Norrköping en presentation av höstens böcker för bibliotekarierna i kommunen. Representanter för de största svenska förlagen informerar om böcker som är under utgivning. Vid presentationen våren 1995 förklarade Per Kjell från Bokförlaget Trevi att Rauni-Leena Luukanens nya bok *Universums barn* var seriös litteratur därför att Luukanen var läkare. Jag betvivlar att Per Kjell överhuvud taget läst manuset. *Universums barn* får räknas till de mera kunskaps- och livsfientliga böcker som utgivits av ett större svenskt förlag de senaste åren. I förordet får vi veta att boken skrevs på 70 timmar med så kallad automatisk skrift. Det vill säga att boken är "kanaliserad". Enligt Luukanen fördes pennan egentligen av "en grupp invånare i yttre rymden". Begreppet "seriös" får här onekligen en ny innebörd.

Nära döden-upplevelse

Rauni-Leena Luukanen föddes 1939 i finska Karelen. Hon utbildade sig till läkare och har varit chefsläkare i finska Lapp-land, medicinalråd i Helsingfors, finsk representant i WHO i tropikmedicin och arbetat som medicinsk rådgivare för Interna-

tionella Röda Korset i Malaysia och Indonesien. Hon har även vikarierat som generaldirektör på Hälso- och sjukvårdsstyrelsen.

Rauni-Leena Luukanens liv förändrades efter en sk nära döden-upplevelse i samband med en operation 1969. Under narkosen upplevde hon sig lämna kroppen och se ett starkt ljus. Hon föll på knä och en röst inifrån skenet frågade: "Vad har du gjort av ditt liv?" Efter händelsen började Rauni-Leena meditera i en grupp. En kväll började hon skriva med automatisk skrift. Hennes hand lyftes och tecknade i luften bokstav efter bokstav. Rauni-Leenas mormor Aino Sofia Halmetoja hade dött några år tidigare. När upplevelserna med automatisk skrift fortsatte, blev Rauni-Leena övertygad om att det var mormor som förde pennan. Om sin nya världsbild och alla upplevelser skrev Rauni-Leena Luukanen en bok, *Det finns ingen död*. Ett kapitel var dikterat av "mormor". Boken kom ut 1982 och blev en bestseller, som sålde i 120 000 exemplar på sex språk.

Utomjordingarna kom in i Rauni-Leenas liv efter en svår bilolycka 1985. En buss körde in i hennes bil. Hon förlorade medvetandet, men vaknade av att en liten brunaktig varelse förde handen fram och tillbaka över levern, som en helbräddagörare. Varelse försvann snart i tomma luften. Rauni-Leena fick ligga länge på sjukhus. Hjärtbesvär tillstötte och hon genomgick flera misslyckade operationer, som gjorde att hon måste sjukpensioneras. Men det fanns en avsikt bakom olyckan. Utomjordingarna hade räddat hennes liv, och nu skulle hon bli talesman för de främmande besökarna. Hon var utvald.

Rauni-Leenas astralkropp

Hösten 1985 observerade Rauni-Leena ett UFO utanför sitt hus i Rovaniemi. Lokaltidningarna rapporterade att hundratals personer sett samma föremål. Enligt det finska flygvapnet var det en rysk raketuppskjutning som observerats. Två år senare hypnotiserades Rauni-Leena av en finsk läkarkollega i Åbo. Under hypnosen upplever Rauni-Leena att hon natten efter UFO-observationen tagits ombord på rymdskeppet och där utsatts för en medicinsk undersökning. Varelserna tog bland annat vävnadsprov. Rauni-Leena menar att de ärr hon har på magen och benen orsakades av dessa prov. Ändå var hon aldrig ombordtagen i sin fysiska kropp utan i sin icke-materiella sk astralkropp. Hur det är möjligt att ta vävnadsprov på en icke-materiell kropp "övergår vår fattningsförmåga" enligt Rauni-Leena.

Efter 1985 har kontakterna med de utomjordiska fortsatt oavbrutet. Rauni-Leena har även besökt deras hemplaneter. Vid ett tillfälle hamnade hon på en planet där en hel skog var violett och alla hus runda. Träden kunde dra upp sina egna rötter och förflytta sig. Vid ett föredrag på Deva Center i Stockholm den 4 november 1992 fick Rauni-Leena en fråga om UFO-varelserna från en dam i publiken. Åhörarna fick då reda på att en del utomjordingar ser ut som bläckfiskar men ändå sitter vid konferensbord. "När man säger goddag, sträcker han ut handen som växer och växer tills den når ända fram." En del UFO-varelser ser ut som ET, andra är tre meter höga. Det finns också de som är vackra, blonda och blåöga.

Den stora konspirationen

De flesta av Rauni-Leenas upplevelser har kommit fram under hypnos. Hon minns i regel inget från sina "ut ur kroppen-upplevelser". Alla dessa händelser bildar underlag för de ytterli-

gare tre böcker som kommit ut på Bokförlaget Trevi: *Sändebud från stjärnorna* 1992, *Vem är jag?* 1994 samt *Universums barn* 1995.

I sina böcker och under föreläsningsturnéer går Rauni-Leena hårt åt alla som är skeptiker. De är köpta och ingår i en stor konspiration för att mörklägga fakta. Ytterst styrs dessa av en liten grupp som har den ekonomiska, militära och massmediala makten

i världen. Astronomiska observatorier och höga militärer i alla länder har order att mörklägga fakta. Allt detta sköts av en särskild koordinator. I *Vem är jag?* skriver Luukanen: "Inga observationer får förklaras gälla oidentifierade objekt. Koordinatören kan dra ett löjets skimmer över personer som offentligt vågar berätta om sina upplevelser. De som tjänstgör på universitet och vetenskapliga institutioner varnas. Om de vägrar, tillgrips strängare metoder. Dessutom sörjer koordinatören för infiltration i UFO-organisationer. Det är lätt att se hur 'skeptiker' har kapat åt sig ledande platser i vissa amerikanska, ryska, svenska och även norska UFO-organisationer. Därigenom är samordnad desinformation lätt att sprida via de största massmedierna och särskilda skeptikerredaktörer."

Enligt denna befängda konspirationsteori är förstas även undertecknad köpt av den hemliga internationella mörklägningsgruppen. Synd bara att checkerna från CIA (eller vem som nu sköter utbetalningarna) dröjer.

Vad skall man då säga om alla dessa fantastiska upplevelser och påståenden? I religionsfrihetens namn får man naturligtvis vara tolerant. Om någon tror att gud heter Kurt och ser ut som en polkagrisrandig telefonkiosk, bor i en krater på Jupiter och skickar telepatiska budskap till Asta Jönsson i Tranås, så okej. Det kan ju vara fascinerande om en liten kultgrupp tror på det. Problemet börjar när gruppen växer och fler och fler börjar anamma budskapen och omsätta dem i social och politisk handling.

För att bedöma nyandliga och religiösa budskap liknande Luukanens behövs någon form av strukturerad av idéinnehållet. Kritiken kan sammanfattas utifrån följande fem punkter: *Anti-intellektualism, inre kunskapsväg, subjektivism, renhetssyndrom, fascism*. Låt oss med utgångspunkt i Luukanens senaste bok *Universums barn* göra en analys utifrån detta schema.

Antiintellektualism

"Hos oss har man helt felaktigt börjat fästa alltför stort avseende vid boklig bildning, vetenskaplig forskning, som i mänsklighetens historia blir till falska sanningar." (s 52.)

Rauni-Leena Luukanen

Foto Anton Svedberg

"Boklig bildning kvarstår endast under ett jordeliv. Därför är teoretiska kunskaper varken bestående eller särskilt fina, vilket man ofta tror på jorden." (s 78.)

"Undervisningen i historia borde ersättas med astronomi och futurologi. Den mänskliga rasen har ju inte lärt sig någonting av historien." (s 109.)

Det kanske mest typiska draget i new age-rörelsen är föraktet för kunskap och bildning. Många gånger har jag hört uttryck som "jag behöver inte läsa böcker, allting bara kommer till mig". Detta grundar sig på myten att vi redan har all kunskap inom oss och allt vi behöver göra är att genom meditation få kontakt med vårt högre jag, rymdmänniskorna, mästarna eller liknande. Resultatet av denna filosofi blir en intellektuellt slö, flummig, okunnig, jasägande fårskock som kan ledas åt vilket håll som helst, bara gurun är tillräckligt övertygande. Att förakta kunskap och bildning är lika med intellektuellt självmord – som att skicka hjärnan på semester och låta någon annan ta över tankeverksamheten.

Det är märkligt att Luukanen, som har en läkarutbildning i botten, inte inser det absurda i budskapen. Ett samhälle som inte värderar vetenskaplig kunskap och sunt förnuft kommer till slut att styras av vidskepelse.

Inre kunskapsväg

"Individer med förmåga att kommunicera med högre dimensioner har en nyckelroll. Även deras nivå varierar. Alltså måste man förlita sig på sin intuition. Det vårt hjärta säger är rätt." (s 121.)

"Vi skulle få information från rymden mycket snabbare om fler människor kunde agera mottagare. Den medicinska vetenskapen och andra discipliner skulle få uppleva en enorm utveckling om dörrarna till kosmos slogs upp. En förutsättning är alltså mottaglighet på själens nivå. Detta kan ske med hjälp av hypnos, efter en kris eller helt enkelt genom meditation." (s 171.)

"Akademikerna har länge, alltför länge, avfärdat möjligheterna för andlig information... Den höjning av den andliga nivån som mystiken erbjuder ger ökad kunskap." (s 171.)

Ett gemensamt drag hos new age-grupperna är att de följer den inre kunskapsvägen, det vill säga litar på att medier, mystiker, klärvoajanter med flera ger kunskap om den yttre verkligheten och andliga världar. Detta misstag görs av samtliga som följer vad religionspsykologerna kallar auditioner (inre röster) och visioner (inre syner). Här finner vi antroposofier, teosofier, spiritualister och allehanda mystiker.

Motsatsen är den yttre kunskapsvägen, vetenskapens mödosamma samlande av fakta som går att kontrollera. Läror som mottas genom inre röster och syner blir alla motstridiga. Den inre kunskapsvägen leder till helt olika resultat och

påståenden om tillvaron. Alla säger emot varandra när man analyserar dem noggrant. Därför kämpar alla kulturer och religioner om den rätta myten som just deras ledare sett i sin inre värld. Den inre kunskapsvägen kan aldrig bygga upp en gemensam verklighetsuppfattning utan att hemfalla åt religiös auktoritetstro.

Inre röster, visioner och intuitioner får en naturlig förklaring när man förstår vårt psykes sätt att ge feedback på vad vi läst, sett, hört och upplevt. Det återspeglar vår egen kunskap, tro eller föreställning. Mystiska upplevelser är helt enkelt reproduktionsfenomen, för att använda en term från religionspsykologen Hjalmar Sundén.

Dagens UFO-mystiker hämtar omedveten inspiration bland annat från diverse science fiction-filmer. I *Vem är jag?* nämner Luukanen rymdmänniskorna från rymdflottan Ashtar Command. Namnet Ashtar dök första gången upp 1952. Det var den amerikanske UFO-kontaktpersonen George Van Tassel i Kalifornien som fick telepatisk kontakt med Ashtar. Året före kom den klassiska science fiction-filmen *The Day the Earth Stood Still*. Ett tefat landar i Washington och ut kliver rymdmannen Klaatu. I maj 1952 fick George Van Tassel telepatisk kontakt med "Clatu" men också med rymdmänniskor som *Hulda*, *Lata* och *Semla*. Han publicerade sina rymdbudskap i boken *I Rode a Flying Saucer* 1952. Idag är det flera svenska UFO-medier som har kontakt med Ashtar. Lustigt att ingen har kontakt med Hulda eller Semla. Men då skulle väl inte kultgruppen bli så stor. Hulda och Semla kanske låter exotiskt i USA, men inte i Sverige.

En stor del av intresset för UFO är att betrakta som en religiös respons på ett svårförklarligt fenomen. Människor har i alla tider upplevt inre syner och röster. Fenomenet är inte nytt, bara den kulturhistoriska ramen. Emanuel Swedenborg reste redan på 1700-talet till Merkurius, Venus, Jupiter och Saturnus. Han berättade till exempel att kvinnorna på Merkurius var små och vackra och bar linnemössor. Varelserna på månen var små som sjuåringar. Deras tal lät som åska.

I boken *Jordarna i vår solvärld*, utkommen 1758, beskrev Swedenborg sina utomjordiska eskapader. Däremot var han inte på Uranus, Neptunus och Pluto. Dessa planeter hade ännu inte upptäckts. Därför kunde han heller inte i sin fantasi resa till dem. Uranus upptäcktes 1781, Neptunus 1846 och Pluto 1930.

Med den inre kunskapsvägen hamnar vi i kaos, godtycke, religiös auktoritetstro och förnuftsvidrigt nonsens. Den inre kunskapsvägen strandar människan på en öde ö, separerad från verkligheten genom en ocean av illusioner.

Subjektivism

"Alla svårigheter och allt lidande kan övervinnas om vi tänker på att vi själva har gjort upp planen för vårt liv... Livet är alltid rättvist. Var och en får vad den förtjänar... Därför är människoödena så olika varandra. Därför föds somliga med handikapp, andra med en silversked i munnen." (s 50, 73, 74.)

"Det vi är övertygade om skall ske, det kommer vi att få uppleva. På sätt och vis skapar vi med våra tankar, vår vilja och vår tro de situationer vi hamnat i." (s 79.)

Det magiska tänkandet blir en följd av den inre kunskapsvägens andliga världsbild. Det innebär att var och en med sina tankar skapar sin egen värld och sociala situation. En del mystiker går så långt att de förklarar hela tillvaron som en illusion skapad i

huvudet. Följden av det magiska tänkandet blir att handikappade, sjuka, fattiga, ensamma bara har sig själva att skylla. De har tänkt fel och därmed valt sin egen livssituation. Detta är en grym och cynisk världsbild. Försök förklara för de våldtagna och torterade kvinnorna i det forna Jugoslavien att de själva valt sitt öde. Det blir också en politiskt passiviserande världsbild. Varför försöka förändra den politiska och sociala verkligheten när människorna själva valt att leva i förtryck och elände? Verklighetens sociala och politiska problem psykologiseras bort. Det är en jagcentrerad, självisk livssyn.

Renhetssyndrom

"Färgerna på våra kläder speglar vår andlighet just då... Klara färger höjer cellernas vibrationsnivå och borde prioriteras... När vi är lyckliga och glada tar vi ogärna på oss svarta kläder... svart kan anses som en icke-färg." (s 71.)

"De individer som helt nonchalerat andlighet och helhetens dimensioner kommer bittert att få ångra att de inte rannsakade sig själva medan tid var" (s 87.)

"Det första tecknet på andlighet är att man slutar kritisera andra." (s 101.)

New ages världsbild är en senkommen gren av den gamla gnostiska världsbilden. Inom gnosticismen ansåg man, som många nutida ockultister, att den fysiska tillvaron är ond eller syndig. Således gäller det att utveckla sig andligt och lämna de fysiska behoven bakom sig. Resultatet av denna filosofi blir skuld känsla och rädsla för det fysiska, för jordisk njutning. I stället försöker man tänka positivt, känna positivt, vara fin och andlig, oavsett om man känner så inombords. Hela det här tänkandet brukar jag benämna renhetssyndromet, alltså en närmast sjuklig rädsla för aggressivitet, sexualitet, sensualitet och det jordiska.

Luukanen nämner ett typiskt exempel, rädslan för den svarta färgen i klädval. Mörka färger och svart har traditionellt associerats med det fysiska och jordiska. Alltså är det negativt. Ofta kommer rasismen in den här vägen. Färgade människor är oandliga.

Luukanen går dock inte lika långt som antroposofins grundare Rudolf Steiner, som i ett föredrag 1915 förklarade att endast vita var andliga, medan färgade hade en "demonisk karaktär" på grund av hudfärg.

Luukanens bok genomsyras av ständiga hot om hur det kommer att gå för den som inte blir andlig, som inte förmår rena sina vibrationer. Det är det traditionella psykologiska knepet som religiösa i alla tider använt för att skrämman människor att godta livsfientliga, vidskepliga föreställningar.

Närmast parodiskt blir det när Luukanen förklarar att första steget i andlig utveckling är att man slutar kritisera andra. Hela hennes bok är en våldsam kritik av skeptiker eller oandliga människor. Luukanen talar visserligen inte om "kritikdemoner", likt Livets Ord, men steget dit är inte långt i hennes världsbild. Kritik är en del av det vetenskapliga arbetssättet. Utan kritik kan inte det som är felaktigt rättas till.

Fascism

"... krig och händelser som går stick i stäv med Jordens övergripande utveckling påskyndar faktiskt människosläktets utveck-

ling." (s 65.)

"När planetens utvecklingsprocess har nått ett stadium där dess vibrationsfrekvens börjar öka, kommer stora förändringar att ske... De individer som inte kan följa med kommer att förintas." (s 94.)

"Den gamla mänskliga rasen måste bort innan en ny ras och en ny tid kan ta plats på jordklotet." (s 124.)

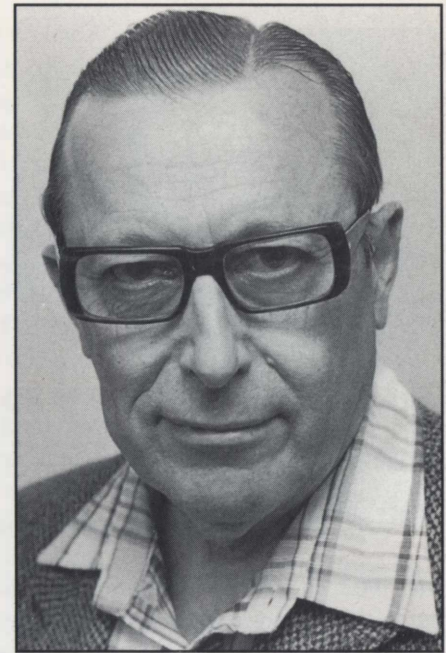
Ovanstående citat är tongångar som ger en association till 1920- och -30-talets Tyskland. *Universums barn* är en obehaglig bok i och med att den ständigt tuggar om att i de kommande katastroferna skall de oandliga förintas. Man får tacka för att Luukanen inte direkt, som några andra inom nyandligheten, pekar ut judarna.

Kanske får Luukanen en dag kontakt med rymdmannen Hatonn, från Ashtar Command. Han talar nämligen genom det amerikanska mediet Doris Ekker i Kalifornien, som förmedlar hans andliga visdom. Enligt Hatonn har koncentrationslägren under andra världskriget aldrig funnits och judarna är roten till allt ont. Deras plan är att sprida anarki och oro i varje stat genom sin ekonomiska makt.

En variant på denna form av bisarr antisemitism fann jag på bokmässan i Göteborg 1995. Vid en av montrama presenterade sig Foinix Förlag, under ledning av Lars Adelskog i Skövde. Adelskog är ledare för en sekt som går under namnet *Institutet för Hylozoiska Studier*. Foinix förlag har översatt boken *Nattlektioner* av amerikanskorna Viola Pettit Neal och Shafica Karagulla. Boken är dikterad av "mästare". Här kan man läsa att "Freud var en ond människa genom vilken det ondas, svarta logens, krafter lät en flod av smuts välla ut över mänskligheten." (s 193.) Observera att Freud var jude. Judarna går i boken under benämningen "x-gruppen". X-gruppen styrs av de onda rymdmänniskorna från Pluto. Med andra ord är judarna bokstavligt talat ondskans redskap på jorden. Absurt, naturligtvis.

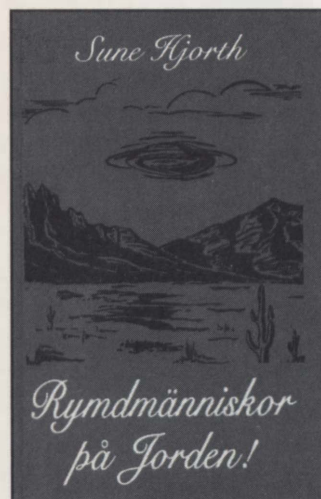
Jag nämnde i inledningen Zindermans nya bok *Rymdmänniskor på jorden*, skriven av Sune Hjorth. Han dök upp som ufolog 1988 men visade sig snart vara en oseriös mytspridare utan vare sig källkritisk förmåga eller sunt förnuft. Personer som inte godtog hans vilda historier anklagades för att tillhöra en internationell konspiration och samarbeta med CIA. UFO-rapporter som var uppenbara misstolkningar förklarades av Sune Hjorth som observationer av utomjordiska rymdskepp.

På Zindermans förlag gav han ut två egna UFO-böcker och 1992 grundade han Sveriges UFO-förbund med tidskriften UFO-kontakt. Den stora ledstjärnan för Sune Hjorth blev den schweiziske kontaktmannen Eduard Meier. UFO-kontakt blev ett

Sune Hjorth

språkrör för de budskap Meier påstod sig få av rymdmänniskor från Plejaderna. Sune Hjorth spred också Meiers skrifter. Det totalitära idéinnehållet blev uppenbart för dem som orkade läsa budskapen.

I början av september 1996 fick jag ta del av utdrag ur Sune Hjorths bok *Rymdmänniskor på jorden*. Det som genast förvånade mig var att boken överhuvudtaget godtagits av Zindermans förlag. *Rymdmänniskor på jorden* är öppet antisemitisk och hänvisar bland annat till *Sions vises protokoll*

från 1903, ett gammalt okänt falsarium från tsartidens S:t Petersburg som användes av Hitler för att "bevisa" judarnas ondska.

Hela boken är en förvirrad blandning av paranoia konspirationsteorier, mycket populära på extremhögerkanten.

Den 9 september 1996 kontaktade jag Leif Stigsjö på Zindermans förlag för att höra varför ett gammalt "seriöst" förlag nu publicerar antisemitisk litteratur. Leif Stigsjö försvarade dock Sune Hjorth och menade att han stod för vänsteråsikter. Men han lovade att läsa manus en gång till för att se om det var antisemitiskt. "Om det är så, stoppar vi boken", förklarade Stigsjö. Några dagar senare meddelade Bibliotekstjänst i Lund att den stoppats av förlaget.

Min förvåning blev därför stor när boken ändå dök upp hos en återförsäljare. Jag ringde ånyo upp Zindermans och bad om en förklaring. En uppenbart besvrad Leif Stigsjö förklarade att han försökt stoppa boken men att den redan var tryckt – dock bara i 500 exemplar, och man ämnade inte göra någon marknadsföring av boken. En stor del av upplagan skulle i själva verket skickas till Sune Hjorth. Denna förklaring visade sig vara felaktig. Några dagar senare dök *Rymdmänniskor på jorden* upp i bokhandeln och såldes också av förlaget på den stora bokmässan i Göteborg 24–27 oktober 1996.

Lördagen den 9 november 1996 avslöjade Dagbladet i Sundsvall i en förstasidesrubrik "Sune Hjort var nazist". Anders Danielsson, journalist på Dagbladet, hade dokument som visade att Sune Hjorth under två år, 1944–1945, var kassör i Uppsala Svensksocialistiska Studentförening. Föreningen var en underavdelning till det öppet nazistiska partiet Svensk Socialistisk Samling under ledning av Sven-Olov Lindholm.

När Dagbladet besökte Sune Hjorth förnekade han först att han haft några kontakter med partiet och kallade journalisten för "journalistsvin". Men när han fick se dokumentet medgav han att han under några år varit medlem. "De hade idéer som jag sympatiserade med", erkände Hjorth. Han vidhåller också att han fortfarande anser att judarna strävar efter världsherravälde genom hemliga organisationer. "Det är en sanning, jag vet, att det är så. Det visste jag redan på 40-talet när jag studerade i Uppsala."

Tisdagen den 12 november 1996 kunde man i Dagbladet läsa att producenten Robert Aschberg, som själv har judiskt ursprung, stoppar Sune Hjorths framträdanden i TV 3: "Jag vill inte hjälpa

honom att få en plattform för rasistiska åsikter", säger Robert Aschberg.

Sune Hjorth predikar fortfarande totalitära och antisemitiska åsikter. Idéinnehållet är det samma som under hans aktiva tid som nazist. Men nu används ufologin som plattform.

Förnuftets kris

Den finländske filosofiprofessorn Georg Henrik von Wright utkom 1987 med boken *Vetenskapen och förnuftet*. Han ser humanismen, förnuftet och det vetenskapliga sanningssökandet som mänsklighetens hopp i en bister tid. I boken talar han om "förnuftets kris" i Västerlandet. Den yttrar sig bland annat i religiös fundamentalism med totalitära politiska ambitioner. Men också, skriver Wright, i "olika antirationalistiska protester, vidskeplig tro på övernaturliga krafter och makters styrning av våra öden".

Rauni-Leena Luukanen och Sune Hjorth är bara två exempel bland många. Det som är oroande är att så många intellektuella, bildade och kulturpersonligheter tycks falla för den nyandliga vidskepelsen. Den italienske författaren Umberto Eco raljerade över denna trend i sin roman *Foucaults pendel*. I intervjuer har han kommenterat att bokhandlare som förr sålde böcker om marxism och Che Guevara nu specialiserat sig på mystik, örtmedicin och astrologi.

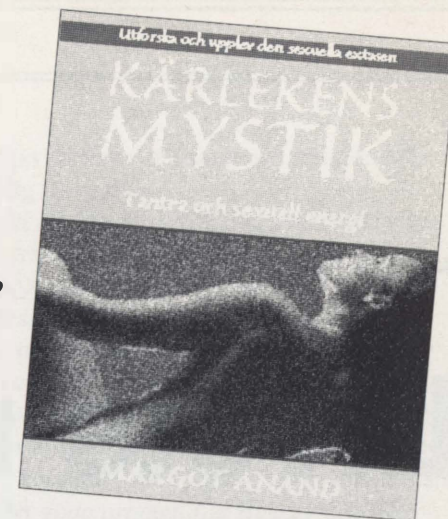
Kulturens akilleshäl

Bland intellektuella finner man ibland försvar för new age med förvirrade postmodernistiska resonemang om att alla former av förnuft är förtryckande. I stället är det så att åtskilliga former av förtryck har sin grund i godtagandet av den inre kunskapsvägen, att människor bygger samhällen utifrån kunskaps- och livsfientliga föreställningar som ytterst kommer från vad någon profet förkunnat. Medan jag skrivit den här artikeln har hundratals människor världen runt mottagit nya budskap från rymdmänniskor, mästare, änglar, Jesus, Gud osv. Några av dessa budskap kommer att leda till nya kulturer, sektor och samfund. Med en bättre kännedom om religionspsykologi och det mänskliga medvetandets förmåga att skapa inre bilder skulle vi befrias från en stor del av nyandligt och religiöst nonsens, som skapar problem för så många människor. Det synes vara den mänskliga kulturens akilleshäl att misstolka inre röster och syner som verklighet. Det mytologiska innehållet förändras genom århundradena, men de psykologiska mekanismerna är de samma.

Finns det då några motkrafter, några förnuftets och humanitetens företrädare? Föreningen Vetenskap och Folkbildning gör trots sin blygsamma storlek tappra försök att försvara det vetenskapliga kunskapssökandet. Human-Etiska Förbundet försöker plädara för humanism, vetenskap och ett sekulariserat samhälle. Men det är ändå relativt begränsade insatser. Vad som behövs idag är en förnyad kulturradikalism, ett mer aktivt försvar för vetenskap, förnuft och humanitet från den vetenskapliga och kulturella delen av samhället. En kulturradikalism som inte blundar och skrapar med foten när kunskaps- och livsfientliga föreställningar presenteras som nya uppenbarelser.

Håkan Blomqvist är bibliotekarie i Norrköping.

Upplev den sexuella extasen med "Kärlekens mystik"

I *Kärlekens mystik* kan du läsa om:

- hur du kan bli av med sexuella rädsor
- hur du kan få din naturliga sexuella energi att flöda
- hur du skapar din heliga sexuella plats
- en enkel 4-stegsövning för sexuell healing
- den sexuella magins hemligheter
- tre övningar som hedrar ditt könsorgan
- hur du frigör ditt naturligt vilda jag
- en fullkomlig kropps- och sinnesorgasm
- tantriska hemligheter för avslappning och upphetsning
- hur du använder andningen för att tända dig själv och din partner
- många övningar för att utforska och uppleva din gudomliga sexualitet.

Kärlekens mystik

Inbunden, 300 sidor, illustrerad med teckningar.

KM 299:–

Boken finns också i bokhandeln.

Så här beställer du:

Billigast...

blir det om du skriver din beställning på ett inbetalningskort och betalar in motsvarande belopp + endast 19:– i porto, på vårt postgirokonto 35 16 37–4.

Du kan även...

beställa böcker mot postförsäkt. Skicka, ring eller faxa din beställning till oss. Porto + exp. avgift 49:– tillkommer. Inget mer.

Klipp ur kupongen här bredvid, lägg i kuvert och skriv "Frisvar" och vår adress (=portofritt).

OBS! För order från kund utanför Sverige gäller endast försöksbetalning.

energica förlag

återupptäck din egen kraft

Box 8, 794 21 Orsa, tel 0250-420 55, fax 0250-431 91
Telefontid 8–14 vardagar

När två människor förenas som älskande, speglar de en gudomlig förening och kommer i direkt kontakt med livsenergin. Nu kan du lära dig mer om att kanalisera den energin för din egen healing ... för att uppleva extas ... och för transformation.

I Margot Anands nya bok *Kärlekens mystik – tantra och sexuell energi* kan du upptäcka sexualitetens heliga källa, inte bara som en erotisk lek, utan från meditationens tradition.

Under många år har Margot Anand utforskat och undervisat i den sensuella extasens magi över hela världen. Hennes bästsäljande första bok *The Art of Sexual Ecstasy* har för alltid förändrat tusentals människors kärleksliv, genom tantra – de urgamla hindu-buddhistiska ritualerna och meditationerna – som kan öka medvetenheten och få kroppen i samklang med den kosmiska njutningens sfärer.

Kärlekens mystik går ett steg till och tar med dig och din partner till ett paradys som ni inte trodde var möjligt. Du kommer att lära känna vägen till en sinnlig förening och lyckalighet genom tantra, processer för sexuell healing, och visionära ritualer som befrämjar livsstilsförändringar – helt och hållet utvecklade och anpassade för oss västerlänningar. Steg för steg kommer du på ett tryggt sätt kunna utforska djupare nivåer i ditt sexliv och hitta nya dimensioner som omvandlar den sexuella föreningen till något mera – en källa till högre visdom och klarhet.

Med *Kärlekens mystik* återtar du garanterat magin och musten i ditt sexliv. Sex kan vara en magisk upplevelse, menar Margot Anand, en sinnlig sammansmältning som gör plats för djupa insikter bortom tid och rum. Följ med och lär dig mer om tillit och närhet, för att kunna lämna vanlig traditionell sex bakom dig, och gå över bron till en ny nivå med sexuell extas.

☐ **JA!** Jag beställer Margot Anands bok *Kärlekens mystik* **KM 299:–**

☐ **JA!** Sänd mig er nya katalog!

Namn.....

Adress.....

Postadress..... Ort.....

Telefon..... Texta tydligt, tack!

Sök 4/98

Kerstin Stina Carlsson

Livets mening

E. F. Schumacher

Vad är människan? Var kommer hon ifrån? Vad är ändamålet med hennes liv? Dessa filosofiska, eviga frågor om livets mening återkommer hos många författare. De ställs också i en bok som jag återknutit bekantskapen med. Den heter "Det goda arbetet" och är skriven av E. F. Schumacher (död 1977). Förlag: Prisma 1981. Översättare: Jan Järnebrand.

Schumachers tankar i den boken, liksom i "Litet är vackert", kan inspirera till förändringar i konventionella tänke- och handlingssätt, vilket jag tror är nödvändigt för att vår jord även i fortsättningen ska kunna härbärgera oss människor och våra medvarelser. Som det nu är, tycks vi alla fortfarande delta i "den galna kapplöpningen mot den teknologiska avgrunden", som Schumacher har uttryckt det. Det senaste exemplet på detta får väl anses vara Indiens kärnvapenprov. Nog hade man kunnat vänta något annat av ett land med en sedan gammalt hög andlig kultur och en förebild som icke-våldsförkämper Gandhi.

Ett av kapitlen i boken heter "Mot en teknologi med mänskliga mått", och det tycker jag uttrycker det som vi snarast måste inrikta oss på, och inte en teknologi som på ett allt mer raffinerat sätt har död och förintelse som slutstadium.

Frågorna om livets mening återfinns i ett kapitel som rubriceras "Festen är slut". Den sortens frågor brukar den etablerade vetenskapen inte omfatta med något större intresse, förutom att frågan "vad är människan?" av vetenskapsmannen kanske besvaras med att människan är en biologisk varelse. Detta är naturligtvis också riktigt, men om man bara räknar med det fysiska, med det som kan mätas, vägas och uttryckas med exakta formler, förblir de andra stora livsfrågorna utan svar, och det är just de som är viktiga för oss människor.

"Den kartesianska revolutionen",¹⁾ skriver Schumacher, "har avlägsnat den vertikala dimensionen från vår 'kunskapskarta'; endast de horisontala dimensionerna är kvar. Om man vill röra sig i detta platta landskap, erbjuder vetenskapen ypperlig ledning – den kan göra allt utom att leda oss ut ur den mörka skog som en meningslös, ändamålslös, 'slumpmässig' tillvaro utgör. Den moderna vetenskapen besvarar frågan 'vad är människan?' med så inspirerande fraser som 'en kosmisk slump' eller 'en tämligen misslyckad produkt av den själlösa evolutionen eller det naturliga urvalet' eller 'en naken apa' och det är inte förvånande att den inte har något svar på frågan vad denna absurda, slumpmässiga produkt av själlösa krafter förväntas

göra med sig själv, d.v.s vad den bör göra med sin intelligens."

Utifrån detta sätt att se på människan kan man undra vilket syfte som utbildning och arbete får, och Schumacher ser det på följande sätt.

Tidigare i vår västerländska civilisation liksom i andra stora civilisationer var en del av syftet med utbildningen att "leda människor ut ur den mörka skog som meningslösheten, ändamålslösheten, drifterna och njutningarna utgör, upp på ett berg där man kan finna *den sanning som gör en fri*".

Denna sanning anser Schumacher vara *den traditionella visheten*,²⁾ som alltid har funnits hos alla folk i alla delar av världen. Han anser att vi moderna människor har avvisat den traditionella visheten och fönekat livets vertikala dimension. Men vår önskan att höja oss över livets enahanda finns kvar. Det hoppas vi kunna göra genom att bli rika, fara omkring i allt högre hastighet, resa till månen och ut i rymden, men vad vi än gör, "kan vi inte höja oss över våra trista, småskurna, egoistiska jag". Den utbildning vi har nu, kan kanske hjälpa oss att bli rika snabbare och resa längre och fortare, men allt förblir ändå lika meningslöst som förut. Och han fortsätter med att säga att så länge vi förblir fångna i den kartesianska revolutionen, kan utbildningen inte bli något annat än en träning i att finna sig tillrätta i den själlösa tillvarons mörka skog.

Schumacher anser också, att så länge vi framhärdar i vårt övermod och avfärdar hela den traditionella visheten som förvetenskaplig och därmed undanröjer förutsättningarna för att ge livet ett mål och en mening, så gör vi det också omöjligt att skilja det goda arbetet från det dåliga. Om livets mening skulle vara att tjäna så mycket pengar som möjligt eller att nå berömmelse och makt, kan man ju faktiskt göra det genom dåligt arbete.

Om vi nu tog den urgamla visheten till heders igen, vad skulle den då ha att säga oss om livets mål och mening? Schumacher har tolkat det så att människan enligt denna tidlösa visdom har tre uppgifter att utföra medan hon lever på jorden.

Människans första uppgift är att lära av samhället och traditionen och finna sin tillfälliga lycka i att ta emot anvisningar utifrån.

Hennes andra uppgift är att ta till sig den kunskap som hon vunnit, behålla det som är bra och kasta det som är dåligt överbord. Denna process kallas att bli självstyrd.

Den tredje uppgiften kan hon inte ta sig an förrän hon har

klarat av de första två, och här behöver hon den bästa hjälp hon kan få. Den är att låta sig själv, sina sympatier och antipatier, all sin självupptagenhet dö. I den utsträckning som hon lyckas med det, upphör hon att vara styrd utifrån och hon upphör också att vara självstyrd. Hon har vunnit frihet eller, skulle man kunna säga, hon är då styrd av Gud.

Människans största uppgift är alltså enligt den tidlösa visdomen att bli styrd av Gud, och med det menas att man inte längre styrs av sitt ego utan av sin gudomliga del, vars röst är intuitionen.

Om nu detta är den uppgift som varje människa har framför sig, kan vi också säga att "gott" är det som hjälper oss människor under denna *frigörelseresa*. Vi uppmanas att älska vår nästa såsom oss själva, men om jag inte älskat mig själv tillräckligt för att ge mig in på denna frigörelseresa, är jag förmodligen oförmögen att älska min nästa alls. Detta är det svar som ges av den traditionella visheten, d.v.s av den metafysik som har gett upphov till alla de stora civilisationerna.

Den traditionella visheten lär oss också att det goda arbetet har tre funktioner:

1. Att ge individen en möjlighet att utnyttja och utveckla sina färdigheter.
2. Att göra det möjligt för honom att övervinna sin medfödda egocentricitet.
3. Att framställa de varor som vi alla behöver för en hygglig tillvaro.

Jag tror att Schumacher anser att "det goda arbetet", förutom att det framställer goda varor, bör vara gott för arbetaren på det sättet att det inte enbart ger honom pengar utan också kan tillfredsställa hans själsliga och andliga behov och behovet att vara kreativ i tankar och gärning. Detta är också något som Matthew Fox skriver om i sin bok "Nytändning". Bland annat skriver Fox att framtidens viktigaste arbete är arbetet med "våra inre hus", det vill säga att hitta vägen "upp på berget" för att använda Schumachers ord.

Här kommer ett ganska långt citat från Schumachers bok: "Hur skulle det då kunna finnas utbildning för det goda arbetet? Först och främst: Vi skulle bli tvungna att förändra den metafysiska bas vi utgår från. Om vi fortsätter att lära ut att människan är *ingenting* annat än resultatet av en själlös, meningslös och ändamålslös utvecklingsprocess, en 'urvalsprocess' för överlevnad, d.v.s. resultatet av ingenting annat än *utilism* – kommer vi bara till en *utilistisk* arbetsuppfattning: att arbetet *inte är någonting annat än* en mer eller mindre obehaglig nödvändighet och att ju mindre det finns av det desto bättre. Våra förfäder kände till det goda arbetet, men vi kan inte lära av dem om vi fortsätter att behandla dem med vänlig ringaktning – som patetiska illusionister som ödade sin tid med att tillbedja obefintliga gudar; och om vi fortsätter att behandla *den traditionella visheten* som en väpnad av vidskeplig poesi som inte ska tas på allvar; och om vi fortsätter att ha den materialistiska scientismen som det enda måttet på framsteg. De bästa vetenskapsmännen vet att vetenskapen handskas enbart med små isolerade system, visar hur de fungerar men inte tillhandahåller någon som helst grund för övergripande metafysiska läror som läran om den själlösa evolutionen. Men inte desto mindre lär vi fortfarande de unga att den moderna utvecklingsteorin är en del av vetenskapen och att den *inte lämnar utrymme för någon gudomlig ledning eller plan*, varigenom vi helt omotiverat

skapar en skenbar konflikt mellan vetenskap och religion och ger upphov till en omätlig förvirring.

Utbildning för det goda arbetet skulle då börja med ett systematiskt studium av den traditionella visheten, där man kunde finna svaret på: Vad är människan? Varifrån kommer hon? Vad är ändamålet med hennes liv? Det skulle då framgå att det faktiskt finns ett mål att nå och att det också finns en väg till målet – att det i själva verket finns många vägar till samma bergstopp. Målet kan beskrivas som 'fullkomning' – Varen alltså I fullkomliga såsom eder himmelske Fader är fullkomlig – eller som 'riket', 'frälsning', 'nirvana', 'befrielse', 'upplysning' o.s.v. Och vägen till målet? *Det goda arbetet*. /.../ Begrav inte ditt pund och låt ingen annan begrava det. Den som har fått mycket till skänks, av honom kommer mycket att begäras. Kort sagt, livet är ett slags skola och i denna skola räknas ingenting utom det goda arbetet, ett arbete som förädlar produkten samtidigt som det förädlar producenten.

Medan arbetaren utför det goda arbetet försvinner hans jag. Han befriar sig från sitt jag, så att det gudomliga elementet i honom kan bli verksamt. Allt detta verkar naturligtvis orimligt om vi utgår från de grundförutsättningar som den materialistiska scientismen representerar...

Schumacher kommer sedan med några tankar kring vad som skulle hända om någon kom med följande påstående: "Arbete och utbildning behövs för att en människa ska få utveckla och fullkomna sin själ." Han tror att någon som påstod något sådant skulle betraktas som en romantisk drömmare, för vårt materialistiska samhälle erkänner överhuvud taget inte att sådana behov finns. Men visst finns de! Som jag ser det, är det på grund av dessa behov, som det vi benämner New Age har sådana framgångar, för om vi ser lite djupare än till det som för så många förefaller ytligt, finns även många spår av den odödliga visdomen i New Age!

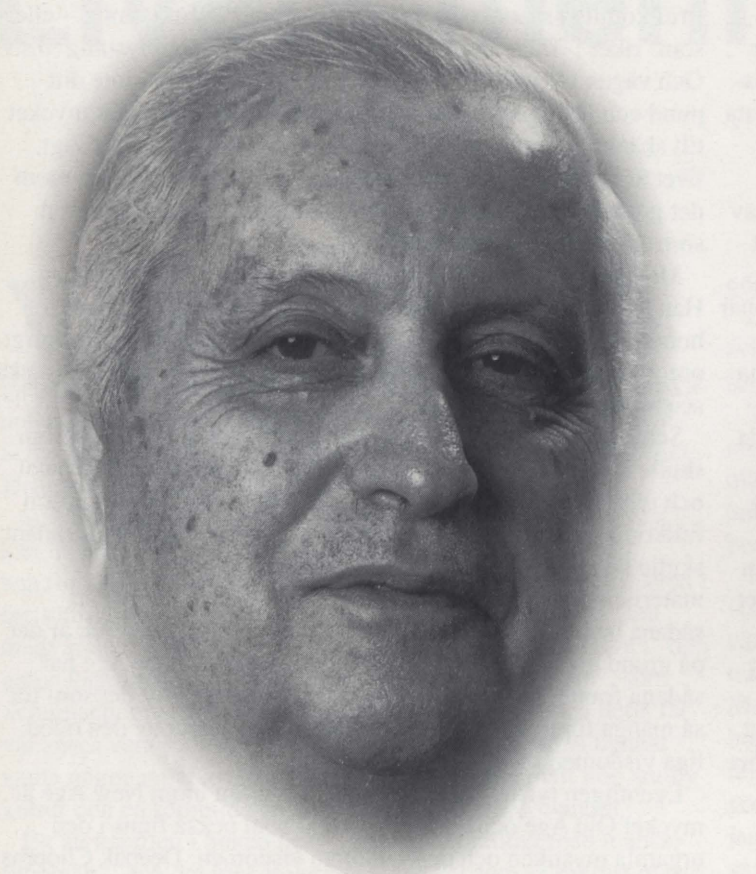
Egentligen tycker jag att det som är viktigt inom New Age är mycket Old Age och består av tankar som också finns i den urgamla mystiken och den odödliga visdomen. Deepak Chopras bok "Vägen till kärlek" är en utmärkt vägledning på vägen mot "bergets topp", likaså "Andens anatomi" av Caroline Myss. Och jag tror att det inom det stora utbudet av tankar inom New Age går att hitta ganska många goda vägledningar mot "berget" om man söker på rätt sätt och verkligen vill lägga ner litet arbete på att nå fram till toppen eller åtminstone en bit upp på berget.

1) Den kartesianska revolutionen syftar på det moderna strängt vetenskapliga sättet att se på verkligheten, vilket inleddes med den franske filosofen Cartesius (1596–1650). Denna revolution i tänkan- det ledde till en djup klyfta mellan religion och vetenskap; man kom att bortse från människans andliga dimension och betrakta henne enbart som en fysisk-biologisk varelse.

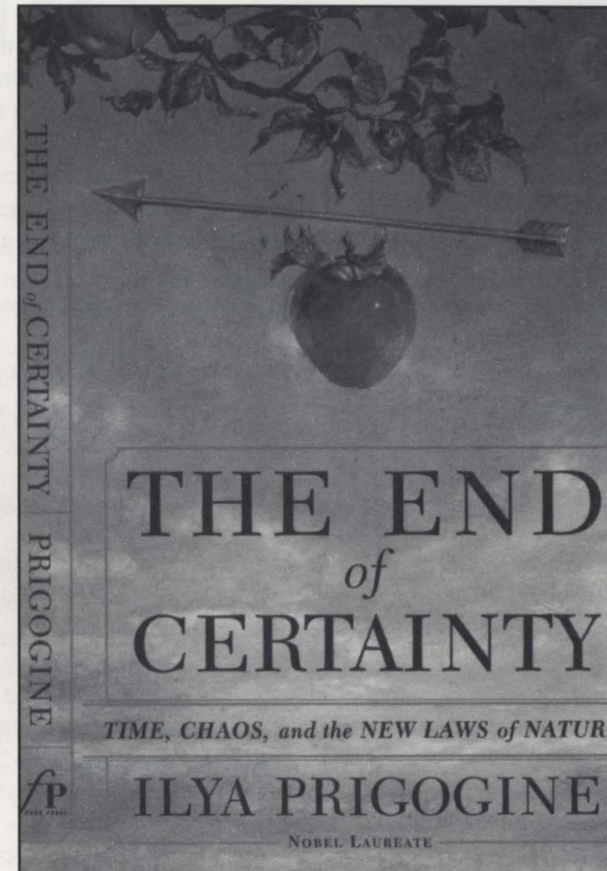
2) Den traditionella visheten handlar om människans andliga dimension och hennes andliga potential och hur man kan komma i kontakt med denna del av sig själv så att man förändras från att vara en tämligen egoistisk tänkande varelse till att bli mera altruistisk, medkännande och kärleksfull, med andra ord att upptäcka sin delaktighet i och sin samhörighet med allt, att verkligen se och erfara enheten och hel(ig)heten hos allt. Detta är det grundläggande i den tidlösa visdomen. Man börjar "se med kärlekens öga" (titeln på en bok av William Johnston).

Prigogine och tidspilen

Av Erland Lagerroth

Ilya Prigogine Foto: Pressens Bild 1991

Ilya Prigogine inför tiden som en realitet i vår världsbild. Universum är inte statiskt utan dynamiskt skapande.

Professor Ilya Prigogine, som fick nobelpriset i kemi 1977, menar att vi nu står vid en vändpunkt i vetenskapens historia. Vi har kommit till slutet av den väg som en gång anträdades av Galilei och Newton, den väg som förde till ett deterministiskt, oföränderligt universum, där bestämda orsaker alltid ger bestämda, förutsägbara följder och inget nyskapande kan ske: trots all sin skenbara rörelse är universum statiskt, och allt synes ske av slump eller nödvändighet.

Vi står, anser Prigogine, inför "en ny rationalitet", där vetenskap inte längre är detsamma som säkerhet, och sannolikhet i resultaten inte nödvändigtvis beror på vår okunnighet. Vi ser i våra dagar födelsen av en ny vetenskap som inte längre är

begränsad till en förenklad beskrivning av världen, utan återspeglar den verkliga världens enorma komplexitet. Det är en vetenskap som betraktar oss människor och vår kreativitet som en del av en grundläggande skapande egenskap hos universum, vilken finns närvarande överallt i naturen.

Dessa tankar framför Ilya Prigogine i sin senaste bok: *The End of Certainty. Time, Chaos, and the New Laws of Nature* (The Free Press, NY 1997; tidigare utgåva på franska 1996). Hela boken sjuder av liv, av en vilja att vetenskapligt komma vidare, att så långt möjligt fullborda de tankar, den vetenskap, den världsbild, som gör Prigogine till vår tids Newton.

Ilya Prigogine föddes i Moskva 1917, blev professor i fysikalisk kemi i Bryssel 1951 och 1967 också i Austin, Texas. På båda platserna leder han prestigefyllda institut. Han är hedersdoktor vid mer än 40 universitet och adlad som vicomte av belgiske kungen. Fem institut för studier av komplexa system är uppkallade efter honom. Nobelpris i kemi fick han 1977 för sin teori om "dissipativa strukturer".

Prigogine är en forskare och tänkare, som är överhopad av

utmärkelser och hedersbetygelser men ändå är kontroversiell, ja den stora stötestenen för dem som håller fast vid Newtons, Einsteins och kvantmekanikens vetenskap. (Ur det perspektiv Prigogine anlägger, kommer dessa tre att representera en och samma begränsade vetenskapsform.)

Den snillrika omslagsbilden till boken visar ett äpple som skjuts ner av en gyllene pil. Det är Newtons äpple, men Prigogines pil. Newton sägs ha fått uppslaget till tyngdlagen genom att se ett äpple falla. Men varför föll egentligen äpplet? Var det bara på grund av tyngdlagen? Nej det var framför allt för att det var *moget* – tidens gång hade fått det att mogna. Det är *tidens pil*, som skjuter ner äpplet (samtidigt som det naturligtvis faller i enlighet med tyngdlagen).

Detta är ett grundskott mot Newtons världsbild, därför att i den har tiden ingen riktning – tiden är inte riktigt verklig. Enligt hans ekvationer kan planeterna likaväl rotera runt solen åt motsatt håll; matematiken säger ingenting om riktningen. Tiden är bara en fjärde geometrisk dimension och inget unikt annorlunda. Och så har det förblivit i den vetenskap som Prigogine vänder sig emot. Enligt Newton likaväl som Einstein är den fortlöpande tiden bara en illusion, en följd av iakttagarens mänskliga begränsning. Men tiden är ju den dimension som innebär att förändring är möjlig. Förändring förutsätter tid; tid medför förändring.

Utgångspunkten för den form av vetenskap som Prigogine står för är termodynamiken, den vetenskap som uppstod i ångmaskinens spår, alltså läran om värme och rörelse och i förlängningen om olika former av energi. Här kan man inte längre, som Newton gjorde, arbeta med enskilda kroppar och partiklar. Energi är en fråga om tillståndet hos *hela* den mängd materia som det gäller: kolet, vattnet, ångan och de rörliga delarna i ångmaskinen. Och då krävs ett annat sätt att tänka, än det som ledde till Newtons triumfer. Man räknar inte med enstaka partiklar utan med "populationer", inte med förhållandet mellan enstaka kroppar utan mellan helheter, inte med enkelhet utan med komplexitet, inte med enskilda partiklars rörelsebanor utan med statistiska medelvärden, inte med säkerhet utan med sannolikhet. Än en gång arbetar sig Prigogine igenom denna tankevärld, och han lägger till en rad andra begrepp, som är adekvata för området: interferens, resonans, fortlöpande interaktion, diffusion, fasövergång, emergenta (plötsligt framspringande) egenskaper.

Det visar sig nu att här är platsen för stora upptäckter, dock inte inom det område som termodynamiken före Prigogine sysslade med, nämligen system i jämvikt eller nära jämvikt. Men är inte jämvikt ett speciellt tillstånd, som ofta är svårt att uppnå och vidmakthålla? Tänk bara på två svängande vågskålar! Är det inte naturligt att tänka sig, att världen, som ständigt utvecklas och förändras, inte alls befinner sig i jämvikt utan långt därifrån?

Jovisst, och Prigogine har som den förste och mest ihärdige visat vad detta innebär. System långt från jämvikt blir instabila

Vi lever i en värld av självorganiserande system, alltifrån virvlar i strömmande vatten och luft, över ljuslågor, vädret och klimatet till naturens kretslopp och ekologiska system, inklusive Jorden. Och på samma sätt fungerar livet och alla dess delar och ytt-ringar, inklusive människan själv.

på ett speciellt, kritiskt avstånd från jämvikten, och där – på "instabilitetströskeln" – uppstår en rad nya, oförutsebara fenomen. Eftersom dessa system kräver tillgång till energi, kallar Prigogine dem med en fackterm från kemien för "dissipativa strukturer" (efter det latinska "dis-sipare" kasta omkring, förskingra; det som förskingras är energin). Ett annat namn, som i stället tar fasta på det positiva i det som sker, är "självorganiserande system". Prigogine har mycket starka ord för skillnaden mellan dessa två tillstånd: vid jämvikt kan materien sägas vara "blind", men långt från jämvikt blir den aktiv och börjar "se". Och därmed får "tidspilen" en ny och avgörande betydelse: den skapar ordning i världen, allt arrangeras på ett ändamålsenligt sätt.

För denna upptäckt fick Prigogine sitt Nobelpris 1977, och sällan har detta pris varit mer motiverat. För vi lever i en värld av självorganiserande system, alltifrån virvlar i strömmande vatten och luft, över ljuslågor, vädret och klimatet till naturens kretslopp och ekologiska system, inklusive Jorden. Och på samma sätt fungerar livet och alla dess delar och yttringar, inklusive människan själv.

Prigogine och hans kolleger har helt enkelt gett oss en ny och mer rättvisande bild av den värld vi lever i. Och i den finns det ingen säkerhet, på sin höjd sannolikhet. Man kan inte säga vad som måste ske, utan endast kanske vad som sannolikt kommer att ske. Däremot finns den underbara mångfald, som vi har privilegiet att vara födda till; den har, menar Prigogine, skapats vid de miljarder av instabilitetströsklar som har passerats under naturens långa historia. De är förnyelsens källa. Och vi är tidens barn.

I den nya boken får vi veta att Prigogine alltsedan ungdomen har drömt om att förena naturvetenskap och filosofi genom att lösa tidens gåta. Och icke-jämvikts-fysikens resultat har sporrat honom att utforska tidsbegreppet också på det mikroskopiska planet inom fysiken. Finns tidspilen redan där?

Åt detta problem ägnas fyra kapitel av nio, men här blir framställningen så teknisk, att den är svår att förstå och än svårare att återge. Den genomgående linjen är emellertid densamma som förut: Prigogine begrundar skillnaden mellan beskrivning av enskilda företeelser (en partikels rörelsebanor) och av hela system, skillnaden mellan den individuella beskrivningen och den statistiska. Det visar sig, att när det gäller stabila system är skillnaden ingen, men i fråga om instabila dynamiska system är den total. I det senare fallet leder en beskrivning av enskilda partikelbanor till "deterministiskt kaos" (inga bestämda naturlagar kan observeras) beroende på att små skillnader i begynnelsevillkoren förstöras till en bild av total laglöshet. Tidspilen framträder redan här. En statistisk beskrivning av instabila förhållanden däremot leder – överraskande nog – till stabila resultat, resultat som gör det möjligt att urskilja "lagar för kaos".

Prigogines fortsatta framträngande "bortom Newtons lagar" klarlägger grunden för skillnaden mellan dynamiska system i

jämvikt och sådana system långt från jämvikt. I de förra bestäms sambanden mellan smådelarna enbart av de inbördes krafterna mellan de enskilda delarna, medan i de senare inre resonanser i systemen skapar förbindelser på långa avstånd. Detta förklarar det plötsliga och gåtfulla framträdandet i icke-jämviktssystem av de magnifika samband som är förutsättningen för de dissipativa strukturema, till exempel stora mönster av färger och former i kemiska reaktioner, som rör sig över ytan i regelbundna växlingar.

Generellt gäller att när man tar hänsyn till interna relationer i dynamiska system, kommer tiden att få en riktning, och lagarna kommer inte att uttrycka säkerhet utan möjlighet. "Irreversibiliteten, och därför tidsflödet, startar på den dynamiska nivån. Den förstoras på det makroskopiska planet, sedan på livets plan och slutligen på den mänskliga aktivitetsplan." Äntligen är världen, *vår* värld, förstådd!

Det statistiska framgångssättet i stället för det individuella leder Prigogine också till en ny formulering av kvantteorin, en formulering som eliminerar den roll observatören här traditionellt har getts och som stötte bort Einstein. "Sannolikheten är inte längre ett sinnestillstånd beroende på vår okunnighet utan resultatet av naturens lagar."

Har Prigogine då rätt, när han nu försöker omsätta sina synpunkter och teser på det mikroskopiska planet? Det är inte så lätt att avgöra med den svårighetsgrad som framställningen här har. Det var därför med stor spänning jag gick till läsningen av en recension av boken i New Scientist den 6 september 1997, skriven av Per Bak vid Niels Bohr-institutet i Köpenhamn.

Att recensionen var kritisk framgick redan av rubriken "Challenging the Timelord". Per Bak finner, visar det sig, att allt det i dag traditionella inom fysiken kvarstår i bästa ordning. Prigogine har inte på något sätt rubbat Newtons eller kvantmekanikens positioner. "Prigogine har blivit enhälligt tillbakavisad gång på gång av aktade vetenskapsmän." Och nu alltså ännu en gång. I en aktad tidskrift.

Finns det då ingenting att tillägga? Jo, det är just vad det gör. Mot slutet av recensionen visar Bak sina kort på ett sätt som öppnar en falllucka under honom själv och hans meningsfränder. "Jag kan inte hjälpa", skriver han, "att jag har en känsla av att förvirringen beror på ett missförstånd beträffande prioriteterna mellan de fysikaliska lagarna. De grundläggande lagarna, sådana som Newtons lagar och kvantmekaniken, har den högsta prioriteten. [...] varje förklaring av termodynamiken måste överensstämma med dynamikens lagar, inte vice versa".

Artikeln författare, docent Erland Lagerroth är styrelsemedlem i föreningen CANHELP, som 16-18 oktober i år anordnar ett seminarium i stiftelsen Hilarions ekoby i Fastarp på Hallandsåsens sydsluttning två kilometer norr om Östra Ljungby. Syftet är att kritiskt granska vår tids vetenskap och civilisation samt söka alternativ, nya sätt att tänka och förstå världen.

Både medlemmar och icke-medlemmar är välkomna. Du kan meddela Ditt intresse till Anders Sjöberg, 0431-16245. E-post: anders.sjoberg@mbox301.swipnet.se.

Med detta fastslår Per Bak, att naturlagar för partiklar, atomer och kvanta – alltså för *delarna* – har prioritet över lagar för system, för *helheten*. Han står kvar på Descartes' ståndpunkt att helheten alltid är lika med summan av delarna och att vetenskapen bör inrikta sig på delarna. Han har inte förstått att när delar sammansluter sig till processer, system, helheter, uppstår helt nya "verkligheter", som fungerar på andra och mer komplicerade sätt än de ingående beståndsdelarna. Observera att "sammansluter sig" innebär att delarna *ingår* i förening, och i en förening blir de enskilda elementen inte längre desamma – tänk bara på ett äktenskap!

Det är som om vänster hjärnhalva hos dessa tänkare alltid har prioritet över höger. Descartes' tes är i själva verket ett av mänsklighetens stora misstag. Prigogine och många med honom har just visat, att inre relationer i dynamiska, instabila system i form av framväxande förbindelser och fortlöpande interaktioner och resonanser gör dessa system till något helt annat än en enkel addition. Snarare är dessa system att förlikna vid små men komplicerade världar, där samspelet mellan delarna ständigt skapar komplikationer och överraskningar som överträffar allt vad analysen och reduktionen kan föreställa sig. Tänk bara på de stora ekologiska systemen och på människans immunsystem – för att inte tala om människan själv! Och världen består just av sådana system. Från virveln i vattnet till alla former av liv och till andliga verksamheter och skapelser.

Om Per Bak är representativ för världens fysiker, är det föga förvånande att de inte har accepterat Prigogine. De har ingenting lärt och ingenting glömt, de uppvisar "de obotfärdigas förhinder", som det så vist heter i den gamla psalmboken. Det är en stor vinst att Prigogine har gett sig in på deras område (vilket de naturligtvis förtryter). Men lyckligtvis finns det andra som är klokare, vilket framgår av själva finalen i Baks recension:

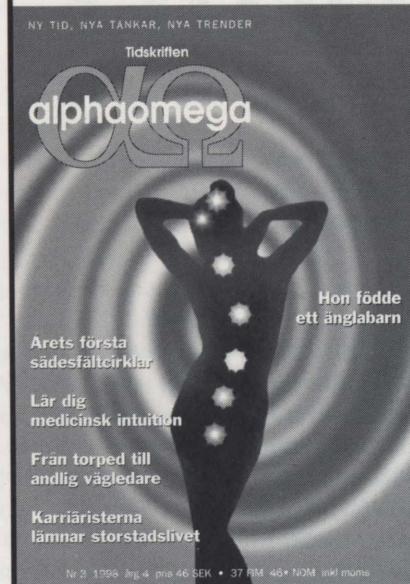
"Då och då kommer det in stolliga uppsatser för publicering i vetenskapliga tidskrifter. När pseudovetenskapen företräds av en högt skattad Nobelprisvinnande kemist, är skadan inte så lätt att förhindra. Ja, Prigogine har hur som helst en stor mängd anhängare bland kemister och humanistiska naturvetare. Men, som John Maynard Smith en gång sade om en bok av Prigogine: 'Om icke-jämvikts-statistisk-mekanik eggas upp poeter, så må det bli därvid!'"

Kanske kan det därför ursäktas att denna betraktelse över en humanistisk scientist har skrivits av en scientistisk humanist, som därtill till professionen är litteraturvetare.

Prova senaste numret av Tidskriften

Alphaomega för endast 30 kr!

– eller beställ en prenumeration, 5 nr under 1 år, för 195 kr.

Vi skriver om den nya tidens tankar och trender, andliga vägar, gammal visdom, mystiska monument, kraftplatser, alternativ medicin, livets principer, relationer, livsuppgiften och mycket mer. Tidskriften Alphaomega är störst inom New Age- och alternativrörelsen.

BETALA TILL PG 464 45 70-6

Vi finns även ute i handeln – ring Interpress på tel 020-94 94 94 för närmaste återförsäljare.

Christina Lloyd, chefredaktör

ALPHAOMEGA • BOX 21007 • 100 31 STOCKHOLM • Tel: 08-33 07 71 • Fax: 08-33 07 72
E-post: redaktionen@alphaomega.se • Internet: www.alphaomega.se

THE FLOWER OF LIFE
as taught by
Drunvalo Melchizedek

Meditation och Workshop
Sacred Geometry & the Teaching of the Merkaba
Facilitator: David Bowden

Trollhättan, Gunnarsbo gård 15/8 - 21/8 1998
Tolkas till svenska. Info om kost och logi: tel 08-645 43 35.

Göteborg 19/9 - 25/9 1998

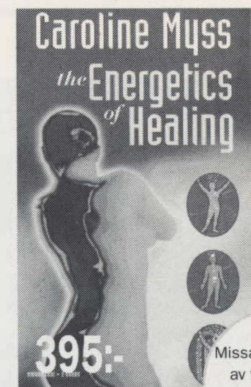
Stockholm 26/9 - 2/10 1998

Pris 4 222 kr, inkl material och fika. Kursen hålls på engelska.
Anm. avg., bindande, 1 000 kr, bet. till Pg 602 73 84-4, Charlotte Svensson. Om ni är minst 7 pers. kan ni boka en Flower of Life-kurs.
Information på tel 08-645 43 35, 08-33 07 71.

Explore the Unseen Dimension of Your Body's Energy Anatomy with Caroline Myss, Ph D

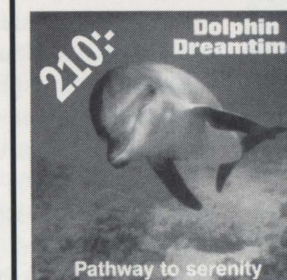
Program Highlights:

- Your energy anatomy: what it is and how it works
- Intuition: your greatest gift for better health
- How your biography becomes your biology
- Seven sacred truths essential to your spiritual and physical wellness
- Vivid computer graphics of the human body's energy anatomy and more

Two 90-minutes videos with study guide, VHS. Se artiklar i Alphaomega nr 2-98 och 3-98.

Köp CD:n som förändrar ditt medvetandestillstånd. Guidad meditation och musik som för dig in i delfinernas kärleksfulla och helande värld, se artikel i Alphaomega nr 5-97.

Priserna är inkl porto, betala till:
Pg 464 45 70-6, Alphaomega,
ange tydligt delfin-CD eller Myss-video
Info på tel. 08-33 07 71

Från intellekt till intuition

av
Alice A. Bailey

Många människor känner en andlig längtan, och ett sätt att förvalta denna längtan är att börja meditera. I vår tid är utbudet av olika meditationsformer stort, men samtidigt kan det vara svårt att bedöma de olika metodernas värde. Denna grundläggande bok om meditationens teori och praktik kan vara till stor hjälp därvidlag.

Förutom att den på ett klart och lättfattligt sätt ger inblickar i olika andliga traditioners syn på meditation och klargör skillnaderna mellan mystisk och ockult meditation, visar den att meditationens syfte är att nå enhet med själen och sedan omsätta den andliga insikt som blir följden av detta i ett praktiskt och kärleksfullt tjänande av medmänniskorna.

Boken som är på 182 sidor erhålles enklast genom insättning av 160:- på postgiro 43 58 04 - 0.

Stiftelsen Tibetanens Bokfond
Box 220
142 02 Trångsund

Har hon levt förut?

I den amerikanska tidskriften *Skeptical Briefs*, mars 1998, redovisar Joe Nickell en liten undersökning av reinkarnationsfallet Jenny Cockell. Här följer en förkortad version av hans redogörelse, samt kommentarer.

Efter fallet "Bridie Murphy" från 1950 har kanske inget fall med regression till "tidigare liv" blivit så uppmärksammat som engelskan Jenny Cockell. Hon berättar att hon sedan barn- domen ständigt i drömmar haft minnen av en irländsk kvinna, vilken till sist har kunnat identifieras som Mary Sutton, vilken dog mer än två decennier innan Jenny Cockell föddes. Mary Sutton lämnade efter sig åtta barn.

Men en kritisk undersökning visar att påståendet om reinkarnation inte är övertygande och att det finns en hypotes av helt annat slag som bäst förklarar fallet Cockell.

Jenny Cockell föddes 1953 på engelska landsbygden. Idag är hon gift, har barn och arbetar som fotvårdsspecialist i Northamptonshire. Sin ovanliga historia har hon berättat i sin bok "Sökandet efter mina barn från ett tidigare liv" (vars engelska original kom ut 1993) och i TV-program.

I boken berättar hon hur hon som ett "tillbakadraget och nervöst barn" ofta vaknade gråtande med "minnen av Marys död" och oro för hur det skulle gå för hennes barn, som förlorat sin mor. Under sina lekar utförde hon hushållsgöromål såsom att hon bakade "bröd" genom att blanda gräsfrö i vatten och sopade med en kvast så som Mary hade gjort. Vid denna tid visste hon inget om Marys familjenamn och var omedveten om ett otal andra detaljer från det tidigare livet. Jenny hade vissa konstnärliga anlag och gjorde ofta teckningar av Marys irländska by, fast det fanns en del väsentliga skillnader mellan de olika bilderna.

En orsak till Jennys tillbakadragenhet som barn var den inte lyckliga atmosfären i hemmet; där det rådde en spänning mellan föräldrarna. Hon berättar att hon brukade leka ensam, och hennes enda ständiga sällskap var två påhittade vänner. Fastän hennes intelligenskvot var hög, vilket senare gjorde att hon kunde bli medlem i

Mensa, en förening för folk med hög IQ, skriver hon att hon ansågs vara långsam att lära på grund av ett "drömliknande medvetandetilstånd".

Fastän hon beskriver sina minnen som "drömmar" och talar om sin "privata transvärld", där hon glömde bort vad som fanns i den yttre verkligheten, var minnena levande och tycktes verkliga. Som ofta är fallet, gällde detta i synnerhet när hon var i hypnos. 1988 hypnotiserades hon första gången. Under hypnosen tycktes hon bli Mary. "Jag skrek som hon skrek", berättar hon. "Jag kände hennes plåga som min egen." Tårar föll nerför hennes kinder. Hon tycktes existera dels i det förflutna och dels i nutiden. Hon skriver: "Ändå var jag Mary, och det förflutna hade blivit mycket riktigt. Jag kunde känna lukten av gräset på sluttningarna utanför en stor bondgård, och jag andades in den friska vårluften."

Under hypnosen utforskade hon också vad hon menade var hennes paranormala förmågor. Hon var övertygad om att hon ägde psykometrisk förmåga, det vill säga hon kunde avläsa föremål deras historia, och hon hade drömmar med förutvetande. Hypnotiserad hade hon också en ut ur kroppen-upplevelse, när hennes klärvoajans testades. Och under en tidig hypnossession hade hon som "Mary" dött, lämnat sin kropp och sett den utifrån.

Under hypnosen hade hon också andra minnen av tidigare liv, minnen som hon haft sedan barn domen, bland annat ett som en liten fransk flicka på 1700-talet.

Men hypnosen var till ingen hjälp i hennes försök att hitta Mary eller Marys familj. Det fattades konkreta detaljer från det tidigare livet, såsom hennes efternamn.

Så började hon göra riktiga efterforskningar. Hon satte in en annons i en Mensa-tidskrift. Fram kom till slut en by, Malahide, en väg, Swords Road, och slutligen en kvinna, Mary Sutton, vilken un-gefär stämde med hennes minnen av ett liv

som "Mary". Historien slutar med att Jenny Cockell får kontakt med några av Marys barn, vilka nu är så gamla att de kunde vara hennes föräldrar.

Jenny Cockell har också "minnen" av nästa liv, som hon ser fram emot – som nepalesisk flicka på 2000-talet!

Men hennes fängslande och utan tvivel uppriktigt berättade historia klarar inte en kritisk granskning. I drömmarna och under hypnosen ges inga fakta om det föregående livet. Marys efternamn kom aldrig fram, varken hennes flicknamn eller hennes namn som gift, inte heller namnen på hennes man och barn. Namnet på byn och var den var belägen förblev okänt. Jenny hade heller ingen vetskap om när Mary var född.

Jenny Cockell använder cirkelresone- mang. Hon skickade ut en fråga om någon kände till en by med vissa skissartade kännetecken, och när en sådan by, inte överraskande, påträffades, accepterade hon den som den plats hon sökte. Och i byn Malahide lägger hon in detaljer som svarar mot hennes minnen. Efter en av hypnos- sessionerna hade Jenny gjort en skiss av en kyrka hon mindes. Denna skiss jämförs med ett foto av en kyrka, St. Andrew's, i Malahide. Men skissen ger en förenklad bild av kyrkobyggnaden och visar endast en gavel och avslöjar ingen kännedom om större delen av kyrkan. Dessutom utelämnar den bland annat helt och hållet den centrala delen av gaveln, ett massivt gotiskt fönster. Dessutom: St. Andrew's är inte den kyrka som Mary brukade gå till. Hennes kyrka var St. Sylvester's Catholic Church. St. Andrew's, som tillhörde Church of Ireland, hade hon bara gått förbi.

Rationaliseringar för fel och uteslutningar överflödar i Jenny Cockells bok. "En hel del av minnena bestod i ensamma fragment, och ibland hade jag svårt att göra något rimligt av dem", skriver hon. "Jag har fortfarande svårt att se Mary själv. Det

är lättare att se omgivningen, och det är inte så förvånande, eftersom jag ser genom henne." Under hypnos sa Jenny att hennes mans namn var Bryant, men Mary Suttons man hette John. En tid trodde hon att hennes familjs namn var O'Neil. Gatan där de bodde trodde hon hade namnet Salmons Road, men Mary bodde på Swords Road.

Om nu Jenny Cockells historia inte är sann, var kommer den då ifrån? Erfarenheten av minnesberättande under hypnos säger att sådana minnen inte alls är verkliga erinringar utan endast ett resultat av en inbjudan att fantisera, som situationen hos hypnotisören innebär. En auktoritet, Robert A. Baker, skriver att man förr trodde att hypnos ökade en människas förmåga att minnas tidigare händelser. Men när sådana minnen undersöktes, fann man att många av dem bestod av påhittade händelser. Bland annat fylldes luckor i minnena ut av ihopfantiserade händelser.

Källa: *Skeptical Briefs*, PO Box 703, Amherst, NY, 14226-0703.

Joe Nickell har gjort en slarvig granskning av Jenny Cockells bok. Han har framför allt inte observerat att namnet på byn Malahide, där Mary Sutton levde, kom till Jenny Cockell på ett tidigt stadium, när hon granskade en karta över Irland: hon kände en dragning just till Malahide, en ort strax norr om Dublin, och det var därför som hon senare besökte den platsen. Nickell tror felaktigt att Malahide bara var namnet på en by vilken som helst som råkade likna den by som Jenny Cockell beskrev utifrån sina minnen och drömmar.

Innan Jenny hade varit i Malahide eller sett en karta över orten, skissade hon några vägar och hus på den plats hon mindes. Utifrån skissen kunde hon sedan leta sig fram till den gata där hon mindes att hon bott i det tidigare livet. Den hette inte Salmons Road, som hon trodde, utan Swords Road. Det visade sig att på den gatan hade en familj bott som stämde med hennes minnen. Hustrun, som hette Mary Sutton, hade dött trettiofem år gammal på 1930-talet och efterlämnat en skara barn – precis så som Jenny mindes hade hänt henne själv som Mary. Hon tog kontakt med de efterlevande barnen, och enligt vad hon skriver fann hon gemensamma minnen med en av sönerna (hennes egen son i det föregående livet).

Nickell gör stor affär av att Jenny Cockell

inte mindes vare sig sitt eget (Marys) efternamn eller sin mans förnamn. Men en- var som råkat komma litet upp i åren känner till att det kan vara svårt, eller omöjligt, att komma ihåg namn – hur mycket svårare kan det då inte vara att erinra sig namn över inkarnationernas tidsgap!

Fallet Jenny Cockell är mycket märkligare än vad den inbitne skeptikern Joe Nickell vill tro. Ser man på hans resone- mang litet skeptiskt, finner man att han inte har något viktigt att komma med.

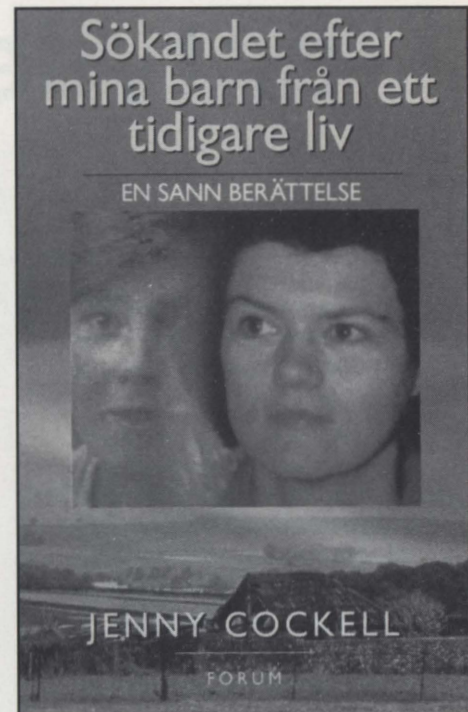
Jenny Cockell skriver att minnena av Marys liv alltid har funnits hos henne och bidragit till att göra henne till den människa hon är idag. "Under barn- domen", skriver hon, "var mina drömmar bräddade av minnen av Marys död." Mary var ensam och låg för döden på en plats som inte var hennes eget hem. (Mary Sutton hade dött på ett stort sjukhus.) Hon kände ängslan för barnen som hon måste lämna. Den oron – hur gick det för barnen? – har sedan följt henne i livet.

Men minnena – fragment av ett liv – förekom inte endast i drömmar. "Jag hade livliga minnen av stugan och av hur jag gick längs vägen utanför. Stugan var den första på vänster hand på en smal liten väg åt väster..."

Jenny ritade kartor över byn så som hon mindes att den såg ut. Kartorna var påfallande lika varandra genom åren, meddelar hon, även om nya riktmärken ibland dök upp.

Hypnosen, som Jenny undergick, gav tydligen inga viktiga nya informationer. Detta stämmer med erfarenheten att hypnos till "tidigare liv" inte har något med tidigare liv att göra. Det rör sig i allmänhet om fantasier.

Jennys teckning av en kyrka i Malahide är slående lik kyrkan St. Andrews som Mary ofta gick förbi, även om ett stort fönster saknas i hennes skiss. Nickell försöker försvaga detta indicium genom att säga att det bara rör sig om en del av en gavel på kyrkan, men det är den del av kyrkan som man ser från vägen. En pir, en charkuteributik och en järnvägsstation hör till Jennys klaraste minnen. De påträffades på sina rätta platser i

Malahide.

Under förutsättning att Jenny Cockell i huvudsak berättar sant om händelseförloppet, är fallet mycket märkligt och utgör ett indicium för reinkarnation.

Mary Sutton med sin tvååriga dotter Phylis 1927.

Minnen hos barn antyder reinkarnation

Professor Ian Stevenson lägger fram forskningsresultat i ett verk på 2268 sidor – samt en sammanfattning på 200 sidor

Barn som säger sig minnas ett tidigare liv har påträffats i de flesta länder, där man sökt efter dem, men framför allt i kulturer där det finns en stark tro på reinkarnation, exempelvis i de hinduiska och buddhistiska länderna i södra Asien och bland shiiterna i Libanon och Turkiet. Men det finns många fall av reinkarnationstyp även i Europa och Nordamerika. Detta berättar professor Ian Stevenson vid Virginia-universitetet i USA. Han har publicerat cirka 70 sådana fall, och andra forskare ytterligare ett 15-tal.

Stevenson understryker att det förutom de fall av reinkarnationstyp som har rapporterats naturligtvis finns många liknande fall som aldrig kommit till forskares kännedom. En undersökning på 1970-talet i ett område i norra Indien visade att omkring en person på 500 ansåg sig minnas ett tidigare liv.

I de flesta fallen av reinkarnationstyp består bevisningen huvudsakligen av uttalanden av olika personer, vilka ofta hörs av forskare månader eller kanske år efter att barnet började prata om det tidigare livet. Självklart kan minnena vara osäkra efter så lång tid. I ett fåtal fall har forskare kunnat göra en undersökning endast veckor efter att ett barn börjat tala om sitt föregående liv. I ännu färre fall – endast omkring 1 procent av de 2600 fallen i Stevensons samling – har någon, oftast en forskare, gjort anteckningar av vad ett barn sagt om ett tidigare liv, innan någon kunnat undersöka om påståendena stämmer, och forskarna har sedan själva kunnat bekräfta dem.

En viktig typ av fall som tyder på reinkarnation är sådana med födelsemärken och medfödda missbildningar hos barnen, där dessa svarar mot dödsättet i den föregående inkarnationen. De är viktiga, eftersom de tillhandahåller objektiva

bevis, som är oberoende av vittnenas minnen. I Stevensons bok finns en rad fotografier av födelsemärken och missbildningar hos barn med reinkarnationsminnen.

I flera fall, som undersökts, har det funnits ett medicinskt dokument, i allmänhet skrivet sedan en person avlidit, som ger skriftlig bekräftelse på överensstämmelsen mellan födelsemärke eller missbildning och dödliga sår hos den person som barnet minns sig ha varit tidigare.

Barn med minnen av tidigare liv börjar prata om dessa vid 2-4 års ålder. I de flesta fallen tycks minnena blekna bort vid 5-8 års ålder. Men det verkar som om några har kvar minnen, fast de inte längre pratar om dem.

De flesta av dessa barn talar om sitt föregående liv med intensitet, ja med stark känsla, som förvånar de vuxna. Många av barnen kan till en början inte skilja mellan det föregående och det nuvarande livet, utan säger kanske att "jag har hustru och två barn och bor i Agra". Nästan alltid minns dessa barn sin död i det föregående livet, i synnerhet om döden varit våldsam.

Ofta vill barnet träffa sin föregående familj, som det kan beskriva som sin riktiga familj. Om barnet berättar tillräckligt många viktiga detaljer, särskilt namn på personer och platser, brukar det vara möjligt att identifiera en avliden som stämmer med vad barnet påstår. När forskarna funnit en person vars liv överensstämmer med vad barnet säger, anses fallet vara "löst". När de båda familjerna, barnets tidigare och dess nuvarande, träffas, händer det att barnet spontant känner igen exempelvis en släkting eller sina kläder från det föregående livet. Stevenson fäster emellertid ingen större vikt sådana igenkännanden, eftersom han menar att barnet kan få oavsiktliga ledtrådar från de närvarande.

Barn som minns ett föregående liv, kan ha ett speciellt beteende som anknyter till vem den tidigare personen var. Om barnet minns sig ha tillhört en högre samhällsklass, kan det delvis vägra att delta i sin nuvarande familjs liv, exempelvis äta den mat som erbjuds.

Fobier hos dessa barn har nästan alltid en anknytning till dödsättet i det föregående livet. Ett barn som minns att det drunkat, kan ha rädsla för att stiga ner i vatten, och den som minns sig ha blivit skjuten, kan ha fobier vad gäller skjutvapen och höga ljud.

Ett sådant här barn kan också ha förkärlek för något, som stämmer med den föregående inkarnationen, exempelvis vissa kläder.

Ibland kan ett barn minnas ett tidigare liv som en person av motsatt kön, jämfört med det nuvarande. Stevenson skriver att dessa barn nästan alltid visar personlighetsdrag som finns hos det motsatta könet. Dessa brukar minska, när barnet blir äldre.

Intressant är att Stevenson och hans medarbetare har studerat minst 20 burmesiska barn, nu vuxna, som sagt att de varit japanska soldater, som dödats i Burma under andra världskriget. Alla visade personlighetsdrag som var typiskt japanska.

Ian Stevenson skriver att såvitt han kan se är reinkarnation den bästa förklaringen till de starkaste fallen av reinkarnationstyp. Men han tillägger att det kan finnas möjliga förklaringar som han inte tänkt på.

Stevensons bok i två stora band, *Reincarnation and Biology*, är utgiven av Praeger Publishers, 88 Post Road West, Westport, CT 06881, USA. Sammanfattningen på 200 sidor, som har titeln *Where Reincarnation and Biology Intersect*, vore det lämpligt att ge ut i svensk översättning.

Är Ma Myint Myint Zaw den återfödde Maung Pho Zaw?

Ma Myint Myint Zaw föddes i Pyawbwe i Övre Burma den 14 december 1973. Hennes föräldrar var bonden U Kyaw Tint och Daw Mya Kyin.

Ungefär en månad efter Ma Myints födelse lade hennes mor märke till ett runt födelesmärke på hennes vänstra fot. Detta fick henne att tro att Ma Myint kunde vara hennes avlidne son, som återföts.

Denne son, Maung Pho Zaw, var i fyraårsåldern när han dog efter ett ormbett. Han gick tillsammans med sin farbror, U Tha Hla, över några fält, när han plötsligt skrek till av smärta. Hans farbror trodde först att Maung Pho hade stuckit sig på en tagg, men pojken pekade på en orm som ringlade i närheten och visade sedan på sin vänstra fot, där blod sipprade ut ur ett sår efter ett ormbett.

Några kvinnor kom förbi, och en av dem rökte en cigarill. U Tha Hla tog cigarillen från kvinnan och placerade den glödande på Maung Phos sår. U Tha Hla tog sedan skyndsamt pojken till närmaste sjukhus. Där förebrädde läkarna honom för att han bränt pojkens sår, vilket hos folket i Burma är en vanlig, men verkninglös, behandling mot ormbett. Läkarna själva kunde dock inte göra något för att rädda livet på Maung Pho, som avled följande dag.

Maung Pho var sina föräldrars ende son, och de tog hans död mycket hårt.

Två-tre månader efter Maung Phos död drömde en granne till familjen att han såg Maung Pho som en diskamerad personlighet, vilken sa att han försökte komma tillbaka hem, men inte visste vägen. Vid nästan samma tid drömde U Kyaw Tint att Maung Pho kom till honom och sa att han hade kommit hem. Kort tid efter dessa drömmar blev Daw Mya Kyin gravid, och Ma Myint föddes ungefär ett år efter Maung Phos död.

När Ma Myint kunde tala, sa hon litet om livet som Maung Pho. Hon sa att hon hade blivit biten av en orm och pekade på sin

Ma Myint som tolvåring 1986 flankerad av två väninnor. Hon bär håret kor och har pojkskjorta. Illustration ur *Reincarnation and biology*.

vänstra fot för att visa var ormen hade bitit Maung Pho. Hon berättade inget som inte hennes föräldrar kände till. När hon var cirka två år gammal, fann hon kläder som hade tillhört Maung Pho och sa att de var hennes.

Ma Myint var mycket rädd för ormar, och detta varade åtminstone fram till en följande undersökning av fallet, när hon var 12 år gammal. Hon var då fortfarande rädd för att gå utomhus efter mörkrets inbrott av fruktan för att inte kunna se en orm, som skulle kunna bita henne.

Ma Myint hade ett tydligt pojktigt uppträdande. Hon visade detta först vid två års ålder, när hennes föräldrar försökte få henne att bära öronringar, vilket hon kraftigt motsatte sig. De fick ge med sig. Detta hände ungefär vid den tid då hon började säga att hon var Maung Pho.

När Ma Myint fick syn på Maung Phos kläder, vid ungefär två års ålder, begärde hon att få ha dem på sig, och hennes föräldrar tillät detta. Därefter fortsatte hon att

bära pojkskläder nästan jämt. Hon visade också andliga manliga drag, såsom ett pojktigt sätt att gå.

När Ma Myint kom upp i skolåldern, gick hon till skolan i pojkskläder, lekte med pojkarna och satte sig bland dem i deras del av klassrummet. Hennes lärare tillät detta under några år, men 1983, när Ma Myint var i nioårsåldern, upptäckte en skolinspektör att hon satt bland pojkarna i klassen, och han protesterade mot detta. Ma Myints lärare sa då till henne att hon måste komma till skolan klädd som en flicka. Ma Myint brast då i gråt. Hennes föräldrar grep in och bad skolans ledning att vara förstående. Det gjordes en kompromiss: Ma Myint skulle två dagar i veckan, när det var inspektion, komma till skolan klädd som en flicka. Inget sades om de övriga dagarna. Men Ma Myint fortsatte att bära pojkskläder med skolledningen tysta medgivande. Hon uppträdde på flera sätt

pojktigt till i mitten av tonåren. Hon började menstruera vid 17 års ålder, och när hon var 18, gifte hon sig. Hon blev mor till två barn. Hennes uppträdande blev feminint; hon anpassade sig väl till sina roller som hustru och mor. Stevensons medarbetare Jürgen Keil träffade henne för en uppföljningsintervju 1996. Då märktes endast smärre spår av manlighet.

Födelsemärket på Ma Myints vänstra fot var runt och såg ut som ett ärr, något nedsänkt i förhållande till den omgivande huden. När hon var litet över 12 år gammal, var födelsemärket omkring en centimeter i diameter.

Både U Tha Hla (som hade bränt Maung Phos ormbettssår med en cigarill) och U Kyaw Tint bekräftade för forskarna överensstämmelsen mellan såren (från ormbettet och bränningen med cigarillen) på Maung Pho och det runda födelsemärket på Ma Myints fot.

Texten ovan en förkortning av en längre redogörelse i *Reincarnation and Biology*.

Det sanna jaget

I ditt inre finns Sanningen

Du är detta

Vedanta – som är slutet av Veda-skrifterna – lär att fastän universum tycks bestå av en mångfald olika ting, är ett enda medvetande grunden för allt som existerar. Världen verkar vara i ständig förvandling, men under allt finns en oföränderlig Verklighet, som kallas Brahman. Så har de vediska tänkarna sagt, och de har också förklarat att Brahman är *existens*, *medvetande* och *sällhet*.

Detta betyder att allt, som existerar, i botten av sitt väsen inte är något annat än Brahman. Vi identifierar oss som exempelvis Kalle eller Stina och betraktar oss som separata levande väsen, skilda från allt annat, men vårt väsens djup är Atman, som Vedanta förklarar är identisk med Brahman. Brahman är Gud transcendent; Atman är Gud immanent, och den högsta insikten är att Atman är samma som Brahman. Denna insikt uttrycks inom Vedanta med orden *tat tvam asi*, du är detta, vilket betyder att vad man än ser på, så är dess inre grund samma som din egen inre grund. Din nästa är du själv i annan form.

Vedantister förklarar att allt vårt lidande uppkommer eftersom vi har glömt vår gudomliga natur och ser på oss själva som separata varelser, i grunden skilda från allt annat. När vi tror oss vara skilda från Gud, identifierar vi oss med vårt ego, det vill säga med de tillfälliga tankar och känslor som hör till vår separata och tillfälliga kroppsliga identitet som Kalle eller Stina. Alienerade från andra människor, från universum och från Gud försöker vi fylla vår tomhet med ägodelar, anseende,

makt. Vi söker vår lycka utanför vår gudomliga själ i en värld av illusioner utan att inse att lycka är vårt eget gudomliga inre natur.

Ovanstående text om Vedanta har inspirerats av en artikel av Ronald S. Miller i den amerikanska tidskriften *Science of Mind* med titeln *Thou Art That. The Vedantic Path to Self-Realization*.

Ditt sanna jag

1990 mötte amerikanskan Antoinette Roberson Varner den andlige läraren Papaji på stranden av den heliga floden Ganges i Indien. Genom Papajis undervisning nådde hon en insikt som hon sökt i hela sitt liv: hon insåg sin sanna natur.

Sedan hon vunnit insikten, ville Papaji att hon skulle sprida den i västerlandet. Och nu är hon känd som Gangaji och ser som sin livsuppgift att sprida kännedom om de tankar från Ramana Maharshi och Papaji, som ger frihet och inre frid.

Gangaji reser runt i världen och håller *satsang*, ett slags andliga möten med meditation samt därefter frågor och svar, där hon förklarar vad sanningen är enligt vad hon insett.

Vad får man uppleva under en satsang med Gangaji? Hon svarar att man får förklarat för sig att det som man längtar och trängtar efter, finns alltid närvarande och är vår sanna natur, som är den oföränderliga grunden till allt. Vår sanna natur är rent medvetande.

Gangaji menar att hon inte lär ut något som hennes åhörare skall lägga på minnet, utan att vi alla kan *inse* vår verkliga natur. Metoden är att se in i sig själv, glömma kroppen, tankarna, känslorna och allt omkring för en stund, och inse att man är medvetandet och ingenting annat. I

Gangaji

denna fullständiga tystnad kan man inse att det som är ens inre jag är det som alltid finns, alltid har funnits och alltid kommer att finnas.

Det är ditt inre jag som är Sanningen.

Källa: Aprilnumret 1998 av den amerikanska tidskriften *Science of Mind*, P O Box 18087, Anaheim, CA, 92817-9942, USA.

Science of Mind, som nu utges i årgång 71, grundades av Ernest Holmes, vars skrifter fortfarande ständigt citeras i tidskriften. Bland annat skrev han att upptäckten av Gud måste komma genom upptäckten av oss själva. Eftersom det är så, råder en absolut enhet mellan Gud och mänskligheten, en enhet som alltid har funnits och alltid kommer att finnas.

Ljus- och ljudstimulering för personlig och andlig utveckling!

Mycket kraftfullt och användarvänligt ljus- och ljudsystem med 23 inbyggda sessioner. Du kan till exempel använda Orion för effektiv avslappning, mental träning, kreativ visualisering, utveckling av ESP och framgångsrika språkstudier mm. Bara Din fantasi sätter gränserna!

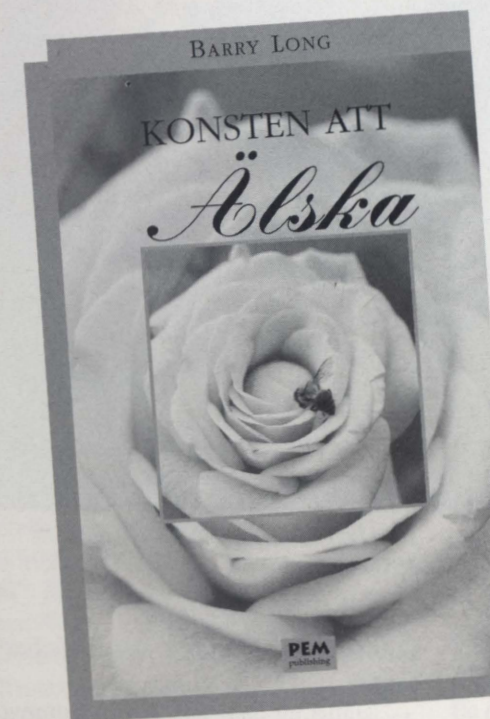
Du får: kontrollenhet, ljusglasögon (LED), stereohörlurar, manual och en anslutningskabel för band- och CD-spelare. CD-skiva med musikprover ingår. **BESTÄLL SNABBT!** Priset är endast 1700 kronor (ordinarie pris 1995 kr).

Ordertel. Dygnet runt: 0920-22 67 22 eller 070-325 57 22. Skriftliga beställningar till: **Regnum**, Vinkelgränd 7, 974 35 LULEÅ. E-mail: Regnum@ebox.tninet.se

Regnum

Specialister på ljus- och ljudstimulering

NY BOK AV BARRY LONG PÅ SVENSKA FRÅN PEM PUBLISHING

KONSTEN ATT Älska

Orsaken till det mesta av lidandet på jorden är att mannen och kvinnan har glömt bort hur man älskar med varandra.

Konsten att älska av Barry Long är en bok om det livsförändrande mötet med verklig kärlek; om att förstå skillnaden mellan sex och kärlek; om att leva tillsammans i en ärlig och gudomlig fysisk kärleksrelation.

"Kvinnan har lärt sig att älska av mannen som inte vet hur man gör. Sedan tidens begynnelse har hon manipulerats att tro att det främsta uttrycket för hennes kärlek är att tillfredsställa mannen sexuellt. Sanningen är det rakt motsatta."

Ur innehållet: Skillnaden mellan gudomlig och mänsklig kärlek. Faran med känslomässighet, fantasi och upphetsning. Steg för steg in i kärleksakten. Sanningen om onani, impotens och för tidig utlösning. Medveten kärlek - frihet från sexuell ignorans.

BESTÄLL DITT EXEMPLAR genom att betala in 147 kr per bok på postgiro 69 93 57-0/PEM. Porto ingår i priset. Ange tydligt namn och adress på inbetalningskortet så kommer boken till dig inom ett par dagar. **FÖR INFORMATION** om Barry Longs böcker, kassetter och **The Master Session 1998, 24 okt-8 nov i Australien:** Barry Long Information c/o PEM, Box 4311, 102 67 Stockholm Tel 08-644 30 04 • Fax 08-644 30 09

Präst i anti-kyrkan

– men i Church of Satan hålls inga gudstjänster

Av Jenny Dahl och Katarina Sandvall

Carl Abrahamsson lärde känna Anton LaVey, Church of Satans grundare, genom sitt rockband. – Jag skrev en låt om Jane Mansfield, LaVeys favoritskådespelerska, och skickade honom en kassett. Han uppskattade gestalten. Foto: Linda Svensson.

Church of Satans syn på Satan har inget med den kristna traditionen att göra.

– Det är en skapande kraft inne i människan som driver framåt, säger Carl Abrahamsson, som har översatt The Satanic Bible till svenska.

Doften av rökelse genomsyrar lägenheten på Kungsholmen i Stockholm. Tyska bandet

Fresh Moods är på lite lågt i bakgrunden. Det är prylar överallt och Carl håller som bäst på att städa. Det är svårt att få tiden att räckas till.

Hans bokförlag, Looking Glass Press, håller honom fullt sysselsatt.

– Folk som möter mig blir ofta förvirrade. De förväntar sig en hårdrockare i skinnjacka, säger han och sveper med handen över

skjorta, lammullströja och manchesterbyxor.

– Istället får de träffa en som kan mycket mer om satanism, än vad de nånsin kommer att kunna.

Carls syn på satanism är starkt influerad av Church of Satans grundare, Anton LaVey, som var en nära vän till honom.

– När jag träffade honom, kände jag ome-

delbart resonans med det rebelliska, det livsnjutande och starkt individuella i hans lära.

”Gör vad Du vill, skall vara Lagens hela”, är ett centralt begrepp inom läran. Ändå handlar inte satanism så mycket om att göra saker. Det är snarare ett sätt att se på världen, ett filter, en livsåskådning.

Individuell kyrka

Kärnan i Church of Satan är tron på människans vilja och hennes förmåga att förändra sitt eget liv.

Eftersom religionen är så starkt individuellt orienterad, finns det nästan lika många tolkningar av den som det finns utövare.

Det är inte heller fruktbart att prata om Church of Satan som en organisation. Det finns ingen fysisk kyrka, där man träffar andra satanister. Det finns ingen aktiv värningskampanj och ingen formell undervisning inom rörelsen.

För att gå med i Church of Satan betalar man 100 dollar till kyrkans amerikanska huvudkontor. Man får ett medlemskort som varar livet ut, men vill man ha kontakt med likasinnade får man själv ta initiativet.

Att bli medlem innebär inte att få allt serverat. Det i sig vore osataniskt. Det är snarare ett nätverk av intressanta och inresserade individer, säger Carl.

Det finns en viss hierarki inom kyrkan, till exempel att som Carl bli präst. Gör man något som gynnar kyrkan, blir man utsedd till präst av personer ur Church of Satan i USA. Ett sätt kan vara att, liksom Carl, översätta The Satanic Bible.

Att vara präst, liksom att vara medlem, innebär inga förpliktelser; präst är endast en titel man har.

Gamla tankar i ny form

När Anton LaVey grundade kyrkan 1966 var det inga nya tankar han presenterade. Filosofin är en smältdegel västerländsk ockultism. Det nya var snarare att han kallade det för satanism.

Läran har en mycket tydlig antikristen attityd, eftersom Anton LaVey menade att kristendomen baseras på ”skam, synd och skuld”. Enligt Church of Satan har kristendomen försökt att förtränga det som får människor att må bra.

– Kristendomen tror att den har copyright på kärlek. Men kärlek är nåt man känner och inget man behöver lära sig, säger Carl.

Djungelns lag

Eftersom Church of Satan inte alls har något med den kristna bilden av Satan att göra, kan man fråga sig varför man över huvud

taget ska kalla det för satanism.

– Man kan dra paralleller till kristendomens Lucifer som sa: ”Jag är lika god som du, Gud” och blev utkastad.

– Jag är Gud. Jag är min egen skapare.

Church of Satan är en öppet elitistisk religion som ”välsignar de starka, ty de ska äga världen” och ”förbannar de svaga, ty de ska ärva oket”.

– Det kanske låter grymt, men de människor som inte är starka nog att förändra det de lider av, får skylla sig själva. Jag inser att det inte är lätt att förändra sitt liv, om man sitter i en fängelsehåla i Latinamerika, men här har vi alla möjligheter att göra våra liv fantastiska och sprida harmoni.

När de elitistiska likheterna med nazismen kommer på tal, blir det högljudda protester från Carl.

– Är det något som satanismen propagerar för, är det individuell frihet. Nazismen gör det rent motsatta. Nazisterna vill stöpa de människor, som de anser värda att stöpa, och göra sig av med resten.

– Jagstyrka och uppmuntran till framgång är inte synonymt med förakt för andra människor.

Church of Satan hyllar människor som hittar sin ”Sanna Natur”, följer sin vilja och uppnår sina mål. Målen i sig är inte viktiga, utan snarare det faktum att man gör det man innerst inne vill.

Vill slopa bidrag

Att ta personligt ansvar, att hålla måttet, definieras som styrka. Samhället borde gynna starka, kreativa människor, enligt Carl.

– Varför ska ett samhälle ge till människor som inte ger något tillbaka? Istället för att betala ut ytterligare sex månaders a-kassa, varför inte säga till krabaten i fråga: ”Nu är det dags att arbeta. Nu är det upp till dig.” Inget är omöjligt om man bara har viljan.

För att uppnå sina mål använder man sig av ritualer. Aleister Crowley var en magiker som levde i början av 1900-talet och har haft stor inverkan på andra magiska och ockulta sammanslutningar.

Förändrar med tankekraft

Aleister Crowleys definition av ritualmagi är ”allt man gör för att uppnå sin vilja” och anammats även av Church of Satan. Genom att utföra vissa ritualer syftar magin till att ändra saker i närmiljön som man inte trivs med.

– Det går inte att få solen att slockna, hur mycket man än försöker. Men det går att förändra sitt eget liv, säger Carl.

Det finns nästan lika många tolkningar av satanism som det finns utövare. Carl Abrahamsson är medlem i Church of Satan och representerar bara sin egen tro.

Magi är enligt Carl en ”överskattande frekvens av positiva slumper”, det vill säga att man genom magi får saker att hända som annars inte skulle ha hänt.

Det kan handla om att få en parkeringsplats fast det är helt fullt, eller att en person ur ens förflutna dyker upp när man som mest behöver det.

– Man kan alltid kalla det för slump, men jag tycker att det finns en gräns för vad man kan förklara med slumpen.

En vanlig uppfattning om satanism är att man ”dyrkar det onda”, men så är inte fallet inom Church of Satan. Ondska och godhet definieras på ett armat sätt än det man kanske är van vid.

Ondska är synonymt med obalans, att veta att det man gör är fel, men ändå göra det. Att ha kännedom, utan att förändra.

Carl tycker att man ofta riktar in sig mycket på resultatet när man diskuterar ondska. Han menar till exempel att om man dödar varandra i krig, är det i sig inte ondska.

– Ondskan ligger i att veta att man hade kunnat lösa konflikten på ett mer konstruktivt sätt, men ändå inte har gjort det.

Skilda definitioner

De flesta begrepp tolkas inom Church of Satan på ett annat sätt än det vedertagna. Anton LaVey förespråkade fri sexualitet, men menade inte att man måste ha sex med många olika partner. Att utifrån ens vilja leva i ett monogamt förhållande, eller kanske helt avstå från sex, definieras också som fri sexualitet.

Att uppnå sin vilja får, enligt Church of Satan ske på vilka villkor som helst, förutsatt att man inte skadar någon annan människa.

Ska man offra i en ritual, får det endast ske symboliskt. Trots det finns det satanister som bevisligen skadar andra.

– Jag kan inte hindra dem från att kalla sig vad de vill, men enligt min definition är de absolut inte satanister.

Enligt Church of Satans filosofi ska man njuta av livet.

– Man får vara bra störd om man vill njuta på sinnessjukhus eller i fängelse.

Artikelförfattarna är nyligen utexaminerade från Journalisthögskolan i Göteborg.

Varning för sekter

Att leka med elden. Författare: Karl-Erik Nylund. Förlag: Sellin 1998.

Pastor Karl-Erik Nylund, verksam i Storkyrkoförsamlingen i Stockholm, har skrivit en bok på 360 sidor om "sekter". Boken är vinklad utifrån den kristna föreställningsvärld som författaren lever i, och helt otillförlitlig, fylld till brädden av felaktigheter.

Pastor skriver om en destruktiv sekt (japansk mördarsekt) självdestruktiva sekter (bl a Folkets Tempel och Soltempelorden) manipulativa sekter, filosofisk-psykologiska sekter, västerländska sekter och ockultism

Till "manipulativa sekter" räknar pastor Nylund bland annat teosofin, antroposofin, TM och Baha'i. Men dessa är naturligtvis inte mer "manipulativa" än hans egen religion, kristendomen. Baha'i betecknar han som en islamisk sekt, fast den är en självständig världsreligion (som har sitt ursprung i Islam).

Som västerländska sekter betecknar Nylund bl a kväkarna, Liberala Katolska Kyrkan, Kristen Vetenskap och Jehovas Vittnen.

Med ockultism menar pastorn satanism.

New age-rörelsen ger Nylund en starkt vanställd bild av ett kapitel som är ett sammelsurium av mer eller mindre tokiga uppgifter. Ett fiffigt grepp som pastorn använder är att räkna satanismen liksom drokkulturen och ravefesterna till new age. Ett långt avsnitt under rubriken new age handlar om satanisten Crowley.

I new age likställs, enligt Nylund, bland andra asaguden Tor

och Koresh (ledare för en självmordssekt) med Kristus!

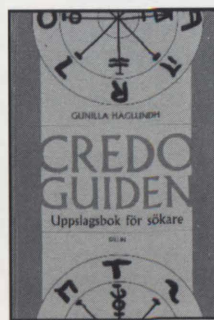
De olika rörelsernas ofta fina kämtankar får pastor Nylunds läsare knappast veta något om.

Avhoppares berättelser kan vara intressanta, men den tjocka boken har endast två sådana, och det är ovisst om dessa personer har godkänt det som pastorn skriver om dem.

Nylund sammanför flera olika religiösa rörelser under den ned-sättande beteckningen sekter. Tydligen inser han inte att den religion han själv säger sig tillhöra, har flera av en sekts väsentliga kännetecken: den samlar sig kring en enda person, som förkunnas vara gudomlig och fullkomlig och enda vägen till Gud – Guds *ende* son – och kring vilken en kult har utvecklats, och en speciell bok framhålls som Guds ord. Enda väsentliga skillnaden mellan kristendomen och sekterna är att kristendomen i väst har getts en social status och har en stor mängd medlemmar, av vilka dock det stora flertalet inte är troende.

"Att leka med elden" är en tokig soppa, som pastor Nylund kokat ihop – en undermålig bok, som aldrig borde ha getts ut.

SM

Uppslagsbok om new age

Credoguiden. Uppslagsbok för sökare. Författare: Gunilla Haglund. Förlag: Sellin 1997.

Författaren vill till läsarens upplysning förklara över 250 ord inom new age, men gör det inte med sakkunskap utan från en

naiv trosståndpunkt, på basis av okunnighet.

Det vimlar av fel i boken. Några få exempel:

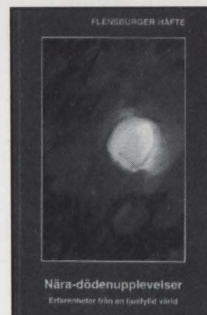
Författaren skriver att "kristendomen trodde" på reinkarnation fram till kyrkomötet i Konstantinopel 553. Det är en osanning som ofta upprepas genom att ovederhäftiga författare skriver av andra ovederhäftiga författare.

Att statistik över olyckor på haven visar att Bermudatriangelns farlighet är en myt, känner författaren inte till, inte heller att biorytmteori inte har fått någon vetenskaplig bekräftelse.

Avsnitten om kanalisering och medier är skrivna utan kunskap om forskningen om mediala fenomen.

Anmärkningar är berättigade till nästan varje avsnitt.

SM

Nära döden

Nära dödenupplevelser. Erfarenheter från en ljusfylld värld. Intervjuer med upplevare och forskare, gjorda av Wolfgang Weirauch. Nova Förlag, Lund, 1998. Översättning från tyska av Charlotta Cleman och (s 54–60) Sven Heilo.

Många människor i nutiden återvänder till livet från ett tillstånd nära döden och berättar om en ljusvärld, som de upplevt och inte velat lämna.

Dessa erfarenheter i dödens närhet är ganska likartade: där råder ett ljus som är underbart och kärleksfullt, och ofta möts upplevare av en ljusgestalt, som kristen troende identifierar som Jesus Kristus, och närstående

avlidna.

Återkommande är livspanoramat, där det egna jordiska livet återupplevs i en koncentrerad återblick – både gott och ont som man gjort – och detta kan medföra en utvärdering av det liv man levte. Men inga erfarenheter av tidigare liv har rapporterats, och en forskare menar att om tidigare liv finns, så borde de upplevas i ett sådant här livspanorama.

En nära döden-upplevelse medför nästan alltid att rädslan för döden försvinner – man anser sig veta att döden inte finns och man får en ny inställning till livet och till andra människor. Livet känns mer meningsfullt och värdefullt än tidigare.

Vanligt är att fullkomlig lycka och kunskap upplevs. En kvinnlig nära döden-upplevare berättar att hon visste att hon var *ett* med allt som varit, som är och som kommer att bli. Detta låter väldigt fint och stämmer med enhetsmystiken. Men är nu dessa upplevelser i dödens närhet erfarenheter av ett verkligt liv efter döden? Kan det inte lika gärna vara en inre fantasivärld? Att det det rör sig om en fantasivärld tycker jag antyds av vad George Ritchie berättar i boken, vilket tycks ha sin grund i hans egen personlighet och religiösa tro.

Man bör också lägga märke till att bilden av tillvaron efter döden inte är helt positiv. Helvetesvisioner finns.

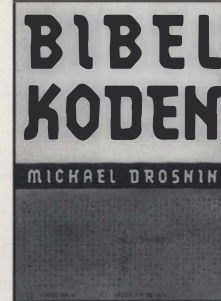
Det är nog bra om man kan ta till sig de positiva av dessa nära döden-visioner som sanning och framtid för en själv. Men för min del dröjer ett tvivel kvar.

SM

På vilket sätt försvann livspanoramat?

Det avslutades på så sätt att ljuset blev allt viktigare och att suget från det blev allt starkare. Jag kände en stor längtan att ge efter och äntligen komma in i detta ljus, trots vetskapen om att detta skulle betyda döden för mig.

Ur Nära dödenupplevelser.

Bibelkoden

Bibelkoden. Författare: Michael Drosnin. Förlag: Bokförlaget DN 1998. Översättare: Nille Lindgren.

Ett par israeliska forskare, Doron Witztum, fysiker, och Eliyahu Rips, matematiker, anser sig ha funnit dolda kodade texter i Moseböckerna. I dessa texter, som måste ha lagts in i böckerna när de blev till för omkring 3.000 år sedan, nämns en lång rad världshändelser ända fram till vår tid. Texterna har kunnat upptäckas först med hjälp av datorer. De tycks alltså ha lagts in i de heliga skrifterna med tanke på att kunna läsas just i vår tid.

I Bibeln nämns att i den yttersta tiden skall en helig skrift bli uppenbarad för människorna. Isaac Newton sökte den dolda skriften i Bibeln men fann den inte. Kan den ha upptäckts nu?

Nå, vad har nu de kodade texterna att säga oss? Egentligen ingenting. Men de nämner fruktansvärda händelser i vår tid, kärnvapenkrig med stor förödelse – kanske som en varning, om man tror att dessa händelser kan undvikas.

Man bör också lägga märke till att bilden av tillvaron efter döden inte är helt positiv. Helvetesvisioner finns.

Det är nog bra om man kan ta till sig de positiva av dessa nära döden-visioner som sanning och framtid för en själv. Men för min del dröjer ett tvivel kvar.

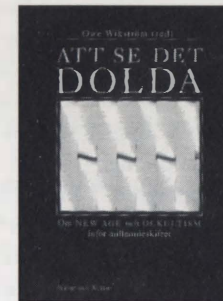
Drosnin är mycket säker på att koden existerar, men kritiker anser sig ha visat att det rör sig om ett naturligt fenomen: mönster av det slag som de israeliska forskarna funnit i Moseböckerna, finns i alla texter av tillräcklig storlek. Man upptäcker dem med en speciell metod: alla ordmellanrum tas bort så att bokstäverna placeras i en oavbruten följd, som delas i rader med samma längd; genom den stora mängd variationer som då tas

fram, uppkommer till synes meningsfulla ordföljder när ett visst antal tecken hoppas över.

Boken är intressant, men man bör även ta del av debatten om Bibelkoden, annars blir man snedinformerad. En del av diskussionen finns på Internet: <http://cs.anu.edu.au/~bdm/dilugim/torah.html>

Kan man hoppas att även en del av kritiken av Drosnins arbete kommer på svenska?

SM

Akademiker om new age

Att se det fördolda. Om new age och ockultism inför millenieskiftet. Antologiredaktör: Owe Wikström. Förlag: Natur och Kultur 1998.

Owe Wikström, professor i religionspsykologi, har ett inledande kapitel om new age, ockultism och pluralism. Det är riktigt dåligt, och jag rekommenderar läsaren att börja med något annat för att inte i onödan få en negativ uppfattning om boken.

Här följer kommentarer till skilda kapitel i boken i den ordning jag läst dem.

Inga Sanner, fil. dr i idéhistoria, skriver under den totalt missvisande rubriken "Från medier till sexgudinnor – en historia om spiritism" om spiritismen. Hon vet inte att "gammalspiritister" finns i rikt antal i Sveriges Spiritualisters Riksförbund, som bl a driver Ramsbergsgården och i vars anda tidskriften Utan Gräns görs, utan tror att de som är intresserade av så kallad kanalisering, och inga andra, är vår tids spiritister – ett allvarligt misstag. Kanalisering bör betecknas som *nyspiritism*.

Filosofidocenten Sven Ove Hansson skriver väl om Rudolf Steiner och antroposofin. Steiners upplevelser är hans egen inre värld och har inget att

göra med vår gemensamma verklighet, hävdar Hansson, och jag tror han har rätt.

Jyrki Alenius, doktorand i religionshistoria, skriver levande om Kahlil Gibran, författare till "Profeten" och andra böcker, och betecknar honom som en föregångare till new age-rörelsen, vilket inte förefaller omotiverat.

Kjell Jonsson, som är docent i idéhistoria, skriver om apokalyptiska tankegångar och utomjordingar i en språkligt god framställning.

Liselotte Frisk, doktor i religionshistoria, upplyser insiktsfullt om "new age, paramedicin och helande".

Carl Reinhold Bråkenhielm, professor i empirisk livsåskådningsvetenskap, beskriver new age-rörelsens idéinnehåll på ett rimligt sätt.

Owe Wikström är den enda som nämner Sökaren. Han ger två upplysningar om den, båda felaktiga. Sökaren startades inte 1969 utan 1964, och den har aldrig haft ett temanummer om Findhorn, däremot under åren en rad reportage om detta new age-center.

Jag vill gärna påpeka att Sökaren mycket ingående har berättat om new age, från 1972 och framåt. Den bör därför kunna vara en god källa till kunskap om nya tidsåldern.

För övrigt medverkar i antologin Tore Ahlbäck, Olav Hammer, Martin Holmberg, Ulf Sjödin och J. Peter Södergård.

SM

Inre rikedom varje dag

Inre rikedom. Författare: Sara Ban Breathnach. Översättare: Gertrud Hemmel. Förlag: Forum 1997.

"Vi skapades för att uppleva, tolka och njuta av världen med

hjälp av våra sinnen – vår förmåga att lukta, smaka, höra, känna, se och vara intuitiva. /.../ Titta i dag på den blå himlen, hör gräset växa under dina fötter, andas in doften av vår, låt smaken av jordens frukter dröja kvar på tungan, sträck ut armarna och omfamna dem du älskar. Be den högre kraften att väcka dig till medvetande om det heliga i dina sinnesintryck."

Dessa inspirerande och vackra ord kan man läsa under den 22 april i Sara Ban Breathnachs nästan 600 sidor långa och mycket innehållsrika bok "Inre Rikedom" med underrubriken "Vägen till Självkänsla, glädje och harmoni" utgiven av Forum 1997 och översatt av Gertrud Hemmel.

Boken innehåller inte mindre än 366 korta inspirerande texter, en för varje dag på året, och syftet med boken är precis det som de inledande raderna antyder. Den vill väcka upp oss och få oss att omvärdera och upptäcka livets verkliga värden, som egentligen inte alls handlar om pengar eller yttre framgång utan fastmer om fördjupad självinsikt och förmågan att känna verklig, sann lycka. Boken vänder sig till kvinnor, men jag hoppas innerligen, att den även finner en och annan manlig läsare, för det ligger väl inte bara i kvinnors intresse att nå fram till en sådan omvärdering?

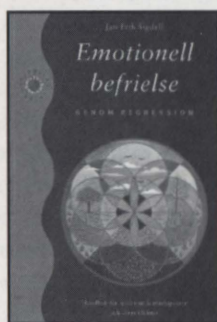
Författaren utgår i sin bok från sex principer. Dessa är Tacksamhet, Enkelhet, Ordning, Harmoni, Skönhet och Glädje. När man efter ett år läst och begrundat bokens alla avsnitt, är jag helt övertygad om att man kommit närmare dessa sex principer. Ett av råden i boken följde jag personligen genast. Det återfinns under den 14 januari och gäller införskaffandet av en Tacksamhetens dagbok. "Välj ut den vackraste, mest inbjudande anteckningsbok du kan hitta och låt den bli din tacksamhetsdagbok." Detta råd följde jag, och hittills har det inte varit någon svårighet att varje dag skriva ner fem saker att känna tacksamhet för, speciellt inte nu, när hela naturen

verkligen öser över oss av sin rikedom. (Detta skrivet den 15 maj i år.)

Boken har en synnerligen omfattande litteraturförteckning, där man kan återfinna sådana välkända namn som t.ex. Ralph Waldo Emerson, Eileen Caddy, Thich Nhat Hahn, Kahlil Gibran, Karen Armstrong och Clarissa Pinkola Estés. Ur detta rikhaltiga material citerar författaren flitigt, och man får därmed också lära känna många andra författares tankar.

Men låt oss återvända till januari och årets andra dag där författaren ställer i utsikt "365 strålande morgnar och stjärnbelysta kvällar, femtiotvå lovande veckor, tolv förvandlingsbara månader fulla med härliga möjligheter och fyra underbara årstider. Ett rikt år att njuta av."

Kerstin Stina Carlsson

Reinkarnations-terapi

Emotionell befrielse genom regression. Författare: Jan Erik Sigdell. Förlag: Solrosen 1997.

Teknologie licentiat Jan Erik Sigdell har i många år sysslat med regressionsterapi. Med en icke-hypnotisk avslappningsteknik får han människor att uppleva minnen av tidigare liv, som de levte, och därvid i många fall nå befrielse från problem i det nuvarande livet.

Nu har han kommit ut med en bok, där han framför allt med många ord berättar om sin metod. Detta är knappast meningsfull läsning för andra än möjligen personer som vill lära sig tekniken.

I bokens början argumenterar

Sigdell för att reinkarnation är en verklighet, även om den inte kan bevisas på ett strängt vetenskapligt sätt. Några bevis har han inte själv att komma med, såvitt jag kan se.

Personer som når fram till en annan slutsats än Sigdell framstår för honom som inskränkta och fördomsfulla. De har "strategier" för att kunna undgå slutsatsen reinkarnation. Att naturliga källor har kunnat påvisas till kända fall som tyfts som bevis på reinkarnation, ser Sigdell bara som manipulation från kritiker-nas sida.

Sigdells egen strategi är enkel: allt som talar emot reinkarnation ignoreras. Att det berömda fallet Jane Evans från Bloxham-banden övertygande har förklarats utan reinkarnation, nämner inte Sigdell. Men det hon sagt under hypnos om flera tidigare liv, finns i olika romaner, där samma uppgifter och karakteristiska drag förekommer som i hennes berättelser – även på hittade personer, vars liv hon haft minnen av. Ändå ser Sigdell sig själv som den ärlige och objektive vetenskapsmannen, till skillnad från sina meningsmotståndare inom "skolveten-skapen".

Att folk under regression har tidigare liv-upplevelser som är förenade med starka känslor menar Sigdell har ett starkt indicie-värde. Men så är det inte. Om en person upplever att fantasier som skapas av det omedvetna är verklighet, kan känslorna bli starka. Det har man sett.

Sigdell tror att reinkarnations-läran hade en plats i urkristen-dom. Det har han läst i över-derhäftig litteratur. Men vad som en gång fanns i den tidiga kris-tendomen var Origenes lära om själens förutillvaro i himlen, vilket är något helt annat än reinkarnationstro. Origenes var *motståndare* till återfödelsestron, vilket framgår av flera citat från hans skrifter. Jag kan hänvisa till religionsvetare vid svenska universitet. Jag har också hittat vederhäftig information om detta på Internet: Catholic Answers

Home Page. År 553 uttalade sig i en bisats ett kyrkomöte i Konstantinopel mot Origenes lära – inte mot reinkarnationsläran. Något uttalande mot reinkarnationen gjordes inte vid något kyrkomöte – det behövdes inte, eftersom någon sådan lära inte fanns i den tidiga kristendomen. Jesu undervisning kan inte förenas med reinkarnationstan-ken. Han trodde på den snart förestående domens dag, då de döda skulle uppstå ur sina gravar för att dömas.

En konstighet i Sigdells bok är att den har många siffror i texten vilka hänvisar till noter, men nottexterna får man skicka efter från förlaget eller från Sigdell själv, som är bosatt i Slovenien! Förklaringen är att endast ett fåtal läsare antas vara intresserade av dessa noter.

Den som vill veta mer om regressioner till "tidigare liv" kan gå till Sökarens hemsida på Internet: www.sokaren.se/INDEX31.HTML.

SM

Religion

Religion – myter och ritualer. Författare: Arvid Hvidtfeldt. Forum 1997, inbunden, stort format, 271 sidor. Översättning Margareta Eklöf.

Arvid Hvidtfeldt är professor i religionssociologi vid Köpenhamns universitet. Boken är en populärvetenskaplig framställning av hur religioner utformas och växer fram i olika samhällen. Utvecklingen går från stam- och stadsreligioner till de stora "individualreligionerna" som buddhism, hinduism, islam, judendom och kristendom. Myter och ritualer i dessa har många gemensamma drag.

Det är en faktaspäckad framställning, som riktar sig till allvarligt intresserade läsare. Boken har en mängd svartvita bilder och kartor. Det är ingen bok att slöläsa, men den som vill gå på djupet i religionshistorien har mycket att finna.

Nils-Olof Jacobson

Meditation. Författare: David Fontana. Förlag: Forum.

Boken har recenserats mycket positivt i Bibliotekstjänsts "Böcker och AV-media", som delvis ligger till grund för bibliotekens inköp av nya böcker. Den framhäver ingen särskild meditationsmetod.

Meditationshandboken. En omfattande guide över västerländsk och österländsk meditationsteknik. Författare: David Fontana. Förlag: Richter.

Mental träning. Kompletta övningar för kropp, själ och sinne. Författare: Michiko J. Rolek. Anna förlag.

Kortfattad handbok i mental träning som tar upp rätt andningsteknik, koncentrations- och avslappningsmetoder.

Några fakta om bud-dhismen. Författare: Gunnar Gällmo. Buddhasasana-förlaget.

Författaren vänder sig mot olika former av gudstro och hävdar att buddhismen inte är en tro utan en insikt om alltings förgänglighet och en morallära.

Frigörande meditationsövningar. Författare: Stephen H. Wolinsky. Svenska förlaget.

Gamla indiska metoder för självkännedom.

Konsten att uppmuntra. Ta fram det bästa hos dig själv och andra. Författare: Don Dinkmeyer och Lewis Losoncy. Förlag: Liber ekonomi..

Om att leva livet med en positiv inställning som grund, när det gäller relationer och kommunikation.

Bra om UFO

UFO-mysteriet. Författare: Clas Svahn. Förlag: Parthenon 1998.

UFO-Sveriges ordförande har sammanställt en bok på omkring 300 sidor, väl illustrerad, om svenska UFO-observationer och om fenomenet cirklar i säd.

Boken är saklig och kritisk. Men det framgår klart att det existerar ett UFO-fenomen som inte lätt kan förklaras. I flera fall verkar det som om vittnen sett en rymdfarkost, eller flera. I alla händelser tycks det kunna vara fråga om det.

Fall, där folk berättar om verklig kontakt med utomjordingar och resor i rymdfarkost, saknas i Clas Svahns bok. (Några sådana händelser kan man däremot läsa om i Håkan Blomqvists lika kritiska bok "UFO – i myt och verklighet", också utgiven på Parthenon).

Clas Svahn har i sitt sökande efter sanningen vänt på varje sten. Han har följt upp olika uppslag och därmed kunnat ge läsaren ett mycket omfattande material att fundera över i det egna sanningssökandet.

Någon bestämd slutsats drar inte Clas Svahn. Men han är "mycket tveksam" till en utomjordisk förklaring.

Avsnittet om de mystiska formationerna i säd är mycket intressant och upplyssande. Det är märkligt att en del av pikto-

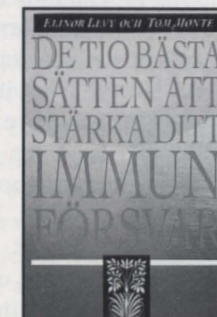
UFO-fenomenet har fascinerat mig sedan jag var ung grabb. Redan som 12-åring klistrade jag in tidningsartiklar om UFO i en pärm. När jag var 16 år, 1974, startade jag UFO-Mariestad, en lokalgrupp inom Riksorganisationen UFO-Sverige. Clas Svahn i *UFO-mysteriet*

grammen är så vackra, och gjorda med så stor precision.

Min gissning är att de tusentals enkla cirkelarna är naturfenomen, kanske resultat av plasma-virvlar, så som forskaren Terence Meaden anser, medan de så kallade piktogrammen, som är intelligent strukturerade formationer, och betydligt färre, är gjorda av människor.

"Doug och Dave", som gjort flera av piktogrammen, framställs gärna som något av begåvade hjältar, eftersom de lyckats lura folk tro att formationerna är oförklarliga eller gjorda av utomjordingar, medan däremot de uppriktiga sökare av sanningen som låtit sig luras, framställs som dumma, som man kan skratta åt. Jag tycker att de som framställt de falska piktogrammen är värda klander.

SM

Vägen till hälsa

Handböcker i hälsofrågor är populärare än någonsin. *De tio bästa sätten att stärka ditt immunförsvar* (Forum) är en sådan nyutkommen bok. Författarna är Elionor Levy, fil. dr i biofysik, och Tom Monte, författare och journalist med inriktning på vetenskap och hälsofrågor.

Boken är konkret och praktisk men samtidigt vilar den på och hänvisar till de senaste forskningsresultaten. Huvudtesen i boken är att ett starkt immunförsvar är grunden till hälsa och välbefinnande. Immunförsvaret liknas vid en armé av en miljon miljoner immunceller, vilkas uppgift är att bevara och försvara det ömtåliga system vi kallar hälsa.

Det är fascinerande läsning att få följa de olika immunsyste-mens delar och uppgifter i denna hälsoarmé. Och än mer spännande blir det med tanke på att

många av systemets talanger ännu inte är helt klarlagda.

I systemet finns både enkla och sofistikerade vapen, flera av dem långt mera avancerade och pålitliga än de som finns hos nuvarande militära inrättningar. Visst finns det många facktermer i en del avsnitt av boken, men med hjälp av olika liknelser blir språket ändå förstäligt. I slutet av boken finns även ordförklaringar. Men boken är inte en bok att sträckläsa utan en handbok.

Författarna presenterar sina tio bästa immunförstärkare. Här möter vi kapitel om t.ex. antioxidanter, mineraler, läkeörter, kryddor, motion, relationer och livsställningens betydelse.

Det finns också ett särskilt kapitel om HIV och AIDS.

Vi erbjuds ett program för att stärka immunförsvaret, och detta program kan följas delvis eller i sin helhet. Författarna poängte-rar ständigt att kraften till läkning finns inom oss själva.

"De tio bästa sätten att stärka ditt immunförsvar" är en sympatisk och gedigen bok som säkert kan passa och vara till glädje och nytta i vilken bokhylla som helst. Ett tänkvärt citat, en sentens av Hippokrates, som levde för cirka 2500 år sedan, får avsluta: "Låt din medicin bli din föda och din föda bli din medicin."

Eva Jagrell

I Andernas och andarnas famn

Inkans återkomst av Elizabeth B. Jenkins (Strömbergs) är en bok på närmare 300 sidor. I en underrubrik kan vi läsa att den handlar om en kvinnas resa in i Andernas mystik.

När jag fick boken i min hand, gick tankarna osökt till både M.

Morgans "Budskap från andra sidan" och J. Redfields "Den nionde insikten".

"Inkans återkomst" är skriven av en amerikansk familjerådgivare, som år 1989 arbetade som doktorand i klinisk psykologi i San Francisco. Inom henne gnagde en tomhet och hon sökte en djupare mening med livet. Hon reste till Peru och detta satte i gång ett hisnande antal äventyr med utgångspunkt från den lilla bergsstad Cuzco. Vi får följa henne och senare hennes amerikanska grupps upplevelser och invigningar i den andiska vägen. Här möter schamaner och invigda på olika andliga nivåer. Otroliga ritualer där apus, bergsandar, materialiseras i fågelgestalter och nästan ännu otroligare uppdrag där författaren mälklar fred mellan två berg, far och dotter! "Faderberget" finns i Peru och "dotterberget" i USA. Här får Elizabeth Jenkins nytta av sin roll som familjeterapeut, men det är nog första gången hon har berg som klienter!

Villigt ska jag erkänna att boken periodvis är spännande och språket är relativt hyfsat jämfört med språket i Den nionde insikten. Intressant är kopplingen mellan indianernas urgamla tro och den katolska läran. Denna synkretism får vi flera exempel på i boken och är för mig ett plus i kanten.

För alla som är intresserade av nutida schamanism och initieringar av alla de slag kan boken säkert ha ett och annat att ge. Men samtidigt lägger jag in en brasklapp om sanningshalten i det som beskrivs. I färskt minne finns "Budskap från andra sidan", som författaren påstod byggde på verkliga upplevelser, något hon senare fick dementera.

Fiktiv eller inte, "Inkans återkomst" är en fantasieggande bok att ha med i hängmattan, andlig lättkost kryddad med mirakler, syner, kosmiska tallrikar, energiutbyte, kollektivkraft och mycket, mycket annat. Om du efter att ha läst boken är redo för initiering på den femte nivån är en helt annan sak.

Eva Jagrell

Besynnerlig bok

Ingenting i den här boken är sant, men det är precis så det är. Författare: Bob Frisell. Regnbågsförlaget 1998, 223 sidor, översättning Erik Åhrberg.

Bob arbetade som andningslärare och "rebirth", när han 1992 fick kontakt med en man som heter Drunvalo Melchizedek. Han håller kurser i vad som kallas *Flower of Life*. Det betyder "helig geometri", som enligt Bob "är den morfogenetiska strukturen bakom själva verkligheten". Grundfiguren heter också "livets blomma"; en bild av cirklar översnittande varandra. Bob skriver om denna bild: "Livets blomma innehåller allt. Det finns ingenting i universum och kommer ej heller att finnas något som inte manifesterats via den bilden – alla språk, alla fysikens lagar, alla biologiska livsformer – omfattande alla oss individer."

Drunvalo är tydligen en guru i den högre skolan, och beskrivs som en "walk-in", dvs han kom till jorden genom att efter överenskommelse få en vuxen kropp av en annan man som valde att gå till de saligas nejder. Detta skedde den 10 april 1972. Drunvalos tidigare livshistoria sedan två miljarder år beskrivs också, den sägs ha utspelats i högre dimensioner.

Hans uppgift här är att hjälpa till att mildra verkningarna av jordaxelns omställning, som kommer att inträffa snart och leda till att det fysiska livet på jorden upphör, dvs om inget särskilt görs åt saken. Nu finns det tack vare Drunvalo hopp om att omställningen blir lite

mildare. Här är dock Bob oklar. På sidan 31 säger han att jorden kommer att fysiskt gå under inom några år, dvs något liv i den tredje dimensionen kommer inte längre att finnas här. Men det spelar ingen roll, eftersom livet och människorna skiftar till en högre våglängd och fortsätter leva i den fjärde dimensionen där det är mycket trevligare. Det gäller i varje fall de som är tillräckligt andligt utvecklade. Vad som händer med de andra är oklart.

Detta varvas med fantastiska berättelser från planetens och mänsklighetens tidigare historia och synpunkter på den nuvarande situationen. Här finns alla ingredienser som vita, grå och mörka utomjordingar, sirianer, Atlantis, uppstigna mästare, hemliga städer under pyramiderna, boskapsstymplingar och bortföranden av utomjordingar, hemliga kolonier byggda av människor på Mars, och allehanda kosmiska konspirationer. En viktig person är Thoth, en läromästare till Drunvalo, som "genomgick uppstigningen för 52.000 år sedan. Under 16.000 år var han Atlantis konung. – Han förblev på jorden i samma kropp till den 4 maj 1991".

Om den här anmälan verkar rörig, så avspeglar den boken. Det här är en av de mest besynnerliga böcker jag har läst. Den är lättläst, flyhänt berättad och till stora delar obegriplig, i varje fall för mig. Först trodde jag nästan att den var en parodi på populära undergångsvisioner som frodas inom New Age-rörelsen, men troligen är den allvarligt menad. Något i den är förmodligen sant, hur mycket vet jag inte. Jag är nog inte tillräckligt utvecklad för att svälja allt.

Efter läsningen kunde jag ändå inte avhålla mig från att kolla på nätet. En sökning på "Drunvalo Melchizedek" gav över 700 hänvisningar enbart på engelska. Han förefaller vara en seriös person som verkligen tror

på sin mission, och tydligen kan inspirera andra i deras andliga utveckling.

Nils-Olof Jacobson

Vardagsmagi

Franz Schwabe är född 1919 och har många år arbetat med astrologi och angränsande områden. I Sökaren har synts annonser om hans böcker och andra produkter av honom, som "Hypnosspiralen".

Jag har fått hypnosspiralen, "konung Salomos hemlighet", i videoversion. Den finns också som en mekanisk anordning som drivs av ett batteri. Den är helt tyst, medan videokassetten också har beledsagande tal och musik. Hela programmet tar 25 minuter. På skärmen snurrar en spiral i fyra färger; man kan lätt ställa om den till svartvitt om man vill. Genom att enligt instruktionerna se på den snurrande spiralen kan man komma i ett hypnotiskt tillstånd. Detta kan användas till att programmera sinnet för att uppnå önskade förändringar. Häftet ger exempel på områden att arbeta med: sömnsvårigheter, värk, rökavvänjning, viktproblem, tandläkarskräck, självförtroende och allmän inspiration.

Schwabe ger noggranna instruktioner om användning och praktiska problem. Om det fungerar får var och en uträna själv. Tekniken med en snurrande spiral är ju ett klassiskt sätt att åstadkomma hypnos, så följer man instruktionerna är det stor chans att man också blir påverkad.

Schwabe har också skrivit två andra böcker. **Levande magi: 34 magiska besvärjelser att nå framgång och lycka... Hur du får dina hetaste önskningar uppfyllda!!!** heter en på 229 sidor, tryckt 1992. Jag öppnade den med stora förväntningar... Men boken visar sig ha ett mycket brokigt innehåll, och det är inte så lätt att hitta några magiska besvärjelser. Boken avhandlar grafologi, astrologi, trolleri och illusioner, att sluta

röka, allehanda huskurer, tips och hjälpmedel i olika situationer, t.ex. att skriva effektiva sälj- och klagobrev – och mycket annat. Det finns flera kapitel med "magi" i rubriken, men magiska besvärjelser är det inte fråga om. Kanske lika bra det, sådana har en benägenhet att ställa till elände om de alls fungerar. Vi kanske kan kalla innehållet "vardagsmagi". Boken är trevlig att läsa i. Schwabe skriver med gott humör och har synpunkter på det mesta, ibland roliga och originella.

Den andra boken har också **Levande Magi** som huvudtitel, med undertiteln **Tarot - Den kabbalistiska nyckeln till hemlig kunskap om framtiden jämte de 22 stora Arkana (hemligheterna)**. Den har 139 sidor, tryckår ej angivet. En lek med de 22 korten i "Stora Arkana" medföljer, med bilder efter träsnitt från 1751.

Jag har läst några böcker om tarot, och tycker denna är bland de bästa. Den berättar om traditionen bakom tarotkortet, och ger beskrivningar av varje kort och instruktioner för hur de används. Schwabe betonar att meningen med leken är att komma i ett sådant medvetandestillstånd att intuitionen kan aktiveras. Kortet är ett hjälpmedel för oss att nå kontakt med djupare lager i medvetandet. De ska därför behandlas enligt en bestämd ritual, med respekt för den uråldriga tradition som ligger bakom dem.

Det finns ju tarotlekar med varierande antal kort, upp till 77. Schwabe menar dock att de 22 i Stora Arkana innehåller alla hemligheter och ger tillräckligt material för åratals övande.

I båda böckerna skriver Schwabe personligt och lätt- samt, med många små anekdoter och exempel. Böcker och hypnosspiralen kan beställas från Franz Schwabe, Åsgärdevägen 43, 121 31 Enschedalen, tel. 08-6495196, fax 6495456.

Nils-Olof Jacobson

Alice Baileys 17:e bok på svenska

Från intellekt till intuition är titeln på en i Sverige relativt nyutkommen bok av Alice Bailey. Det engelska originalets första upplaga trycktes däremot för mer än 65 år sedan, närmare bestämt 1932 och först 1997 harden kommit på svenska. Denna utgivning har finansierats av Stiftelsen Tibetanens Bokfond i Trångsund, som enbart har bildats för att möjliggöra utgivandet av Alice Baileys och Tibetanens böcker.

Många gånger under rekognosceringsturer hos olika bokhandlare på jakt efter läsvärda böcker inom mina intresseområden har jag stött på Alice Baileys böcker men aldrig fallit för att köpa någon, kanske för att de vid en första anblick och genombläddring verkat relativt svårtillgängliga. Nu har emellertid ändå en Baileybok kommit i min ägo och jag har med stort intresse tagit del av den och känner mig mycket imponerad av alla de viktiga tankar och den viktiga kunskap, som den förmedlar.

Konstateras kan också, att dessa tankar och denna kunskap har satt sina spår i många efterföljande författares böcker, vilket ofta även bibliografierna ger upplysning om.

Men även Bailey har haft sina föregångare och hon citerar många andra tänkare och författare. Detta ärliga sätt att redovisa var och hur man inspirerats tilltalar mig personligen mycket och förefaller mig mera sympatiskt än när man själv vill framstå som den, som tänkt ut allt viktigt här i världen. Den tidlösa visdomen är vad den är och det finns olika sätt att tackla den och framställa den och Alice Bailey gör det på ett verkligt imponerande och kunnigt sätt och jag tycker, att mina kunskaper inom det område som bokytteln anger, har

ökat väsentligt. Ändå känner jag mig fortfarande osäker på vad olika författare menar, när några talar om sinnet, andra om medvetandet, några om själen och andra om anden som om den vore själen eller själen som om den vore anden och jag kan inte säga att jag tycker, att Bailey och hennes översättare reder ut dessa begrepp på ett helt förståeligt sätt.

I det första kapitlet redogörs för bokens syfte vilket är att behandla meditationens natur och vad den skulle kunna betyda för medvetandets utveckling i vår västerländska kultur. Bailey anser, att för en sådan önskvärd medvetandeutveckling ska kunna ske inom överskådlig framtid, måste vi få en syntes mellan Österlandets och Västerlandets metoder för mental träning.

Däri är jag helt överens med Bailey och personligen tror jag, att åratals slösas bort i fåfänga försök att sitta med korslagda ben hitta ett *avspänt* sätt att meditera. Jag anser, att det allra viktigaste är den *avspända* ställningen vare sig den är sittande eller ligande.

Betydelsen av en syntes mellan Östs och Västs sätt att se betonas på många ställen i boken och nog var det ganska framsynt att redan år 1932 skriva följande: "Vi är nu ett folk. Alla kulturers arv är tillgängliga för alla; och urgamla tekniker och moderna metoder kan mötas och samverka. Var och en av dem behöver modifiera sitt framställnings-sätt och de måste alla bemöda sig

om att förstå den bakomliggande anda som frambringat en speciell terminologi och ett visst bildspråk. Men när man har gjort dessa eftergifter kommer en tankestruktur att framträda, som förkroppsligar den nya tidsålderns anda."

Bailey framhåller sedan C. G. Jung som en av dem som försökt att sammanföra de båda tankesystemen och man kan bl.a. hitta följande citat av honom: "Vetenskapen är det västerländska tänkandets bästa redskap ... Den är därför en väsentlig del av vår

förståelse för världen och det är bara när den gör anspråk på att vara *den enda vägen till kunskap* (min kurs) som den fördunklar vår insikt... Men det är Österlandet, som har lärt oss en annan, vidare, djupare och högre förståelse, det vill säga en förståelse, som man uppnår

genom att *förstå livet* (min kurs). Österlandets visdom är grundad på praktisk kunskap... som vi inte har den minsta rätt att underskatta."

Det är alltså denna *vidare, djupare och högre* förståelse, som kan nås med intuitionens hjälp och jag tycker, att Baileys bok kan vara en god guide på vägen till uppnående av denna intuitiva förmåga. Detta utesluter naturligtvis inte intellektet, utan en syntes mellan dessa båda förmågor är det eftersträfvansvärda. En sådan syntes mellan intellektet och intuitionen kunde kanske bidra till den möjligheten att *det stora flertalet* inom en inte alltför avlägsen framtid kunde uppnå

den kunskap som hittills enbart den enskilde mystikern haft och "Slöjan framför ögonen dras undan och världen framträder i ett nytt ljus. Saker och ting är inte längre som vanligt. Det kommer en visshet om att *detta* är den verkliga världen, vars sanna natur hittills har dolts av människans blindhet." ²⁾

Alice Bailey ställer följande fråga: "Är det möjligt att vi blundar för en värld av liv och skönhet, som har sina egna bestämda lagar och fenomen? Mystiker, skådare och tänkare från alla tider och delar av världen har sagt att en sådan värld finns." Jag håller med dem.

Under 2/3 av den tid som hittills har förunnats mig på vår jord har jag arbetat som lärare på olika stadier inom undervisningsväsendet. Också med den bakgrunden finns mycket att inhämta i Alice Baileys bok eftersom ett annat mycket intressant kapitel heter "Syftet med utbildning". En from önskan från min sida är, att det kapitlet snarast kunde distribueras till *alla* skolpolitiker, skolledare och lärare i Sverige. Just nu är ju verkligen den svenska skolan i blickpunkten och jag tror, att de tankar om utbildning, som Bailey framför i boken skulle kunna vidga den debatten på ett mycket fruktbart sätt. Hon tycker bl.a. att till de tre huvudgrupperna, primär (grundskola) sekundär (gymnasium) och högre (universitet) utbildning borde läggas en fjärde (den högsta) och den skulle ge insikter i den immateriella världen, där de *sanna* värdena återfinns och där man kan kontakta sitt större Själv, sin egen del av gudomligheten.

Kerstin Stina Carlsson

1) Citatet hämtat ur "The Secret of the Golden Flower" av C. G. Jung och Rickard Wilhelm.

2) Dr Bennet, Yale University.

Guds clown

"Vem är Conny Larsson? frågade jag mig själv, när jag träffade honom för allra första gången. Det var i Indien hos Sai Baba, den upplyste, i augusti 1994."

Så börjar en bok, *Guds lille clown*, utgiven på förlaget Herkules i år. Den inleds med historien om hur den kom till. Därefter följer ett kort kapitel som besvarar frågan: Vem är Sai Baba? Därefter: Vem är författaren?

Och vi vänder på ordningen och berättar att författaren, den som frågade sig själv vem Conny Larsson var, är Anne-Marie Ehrenkrona, 83 år när detta skrivs, tidigare journalist i många år på Aftonbladet och en av pionjärerna när det gäller bevakning av livsåskådningsfrågor och new age.

Föga märks hennes ålder i det hon skriver. Ungdomligt, rappt och målande beskriver hon Conny så att man ler igenkännande.

Och det blir inte mindre lätt-samt genom att Conny själv, skådespelare och clown, har berättat allt, medan hon sovrat och skrivit ned:

"Conny Larsson, född 1948, är en kortvuxen, robust man, specialist på hästar och narkomaner. Han har en gård utanför Valdemarsvik, där han tagit hand om och botat samhällets mest utslagna med meditation och hästskötsel. Hit skickas de som ingen annan kan ta hand om.

Han är inte så litet galen, ett bångstyrigt stundens barn, som tindrar som mors lille Olle, sällan lägger lock på sina känslor och själv sitter i sulkyn, när hans travhästar tävlar – och vinner!

Han överraskar med idel oväntade sidor. Hans förmåga att klara det omöjliga gör honom samti-

digt till en viljestark husfar, som med ordning och reda och respekt sköter detta vårdhem till de sociala myndigheternas belåtenhet. Man har märkt att hans metoder hjälper. Och bakom metoderna ligger en hängivenhet till – Gud."

Sedan handlar boken om Connys väg till denna Gud, främst då personifierad i den indiska gurun Sai Babas gestalt. Vägen dit är lika krokig och dramatisk som rolig, men där finns också tragiska inslag i hans barndom.

I bokens första kapitel, "Tuppen", berättar Conny själv i jag-form om en tidig upplevelse som brände fast en fråga, som närmast var ett konstaterande: "Är det så att alla snälla plötsligt kan bli elaka?" Conny hade sett förvandlingen från god till plötsligt ond flera gånger hos sina föräldrar, som under hela hans uppväxt ofta var ovänner. Men den starka chocken han här berättar om, kom när hans morfar nackade hans vän, tuppen Oskar, och denne flaxade huvudlös i luften med blodet rinnande. "Jag visste inte till mig av skräck. Hur kan sådant bara få hända?"

Conny var fyra år. Som vuxen tänker han: "Man grubblar inte så mycket över livets orättvisor, när man är fyra år gammal. Men man blir nog på sin vakt, jag vet inte riktigt. Men jag är nästan säker på att min stamning grundlades den där dagen, den som skulle ställa till förtret i fortsättningen. Och som en gång skulle förbättras, märkligt nog bland apor och elefanter i Indiens djungler!"

Conny var dessutom liten och spinkig, krokig och rödhårig. Men på något sätt var han ett maskrosbarn – och en charmör. Sina handikapp kompenserade

han med clowneri och blev så småningom en rekordung och nästan geniförklarad skådespelare. Men han blev också knarkberoende – något som botades av hans kontakt med sin första vishetslärare, meditationsyogin Maharishi Mahesh Yogi, ni vet han med långt hår, som log mot oss i många annonser om TM på 60- och 70-talet. Conny blev påläggskalv hos Maharishi, men efter en viss turbulens blev han ensam igen – utan ställföreträdare för den föräldragestalt han saknat under sin uppväxt med en farsom söp och en mor som hade tid för andra men inte för honom. Hon tumlade i ett svart intet och var på väg att ta livet av sig. Då fick han märkliga upplevelser, som kallade honom till en annan mästare, en han sedan dess stannat hos, Sai Baba.

Vem är Sai Baba? frågar Anne-Marie Ehrenkrona inledningsvis. Hon besvarar frågan på någon dryg sida med övertygelse: "Sai Baba är en avatar, det vill säga Gud i mänsklig gestalt", säger hon och hänvisar till flera inflytelserika människor som hon talat med.

Och många är ju de som vittnat om underverk som denne lille man med det stora burriga håret gör. Flera vetenskapsmän har förgäves försökt avslöja hans "trollerier". Men mest imponerande, fast minst omskrivet, är kanske Sai Babas sociala insatser – skolor, sjukhus, vattenanläggningar...

Conny upplevde Sai Baba som Kärleken själv. Och han är inte ensam om detta. Tusentals människor vallfärdar till, och bor vid, Sai Babas stora och växande ashram i södra Indien för att få vara i hans närhet och höra hans ord. Sai Baba säger bland annat

att alla religioner har samma ursprung och han uppmanar ingen att byta utan i stället att fördjupa den religion han/hon redan har. Han betonar att enda möjligheten till frid är att ge upp sitt ego.

En annan egenskap eller egenhet hos Sai Baba är att han ofta skickar hem sina hängivna lärjungar från den fridfulla positionen vid hans fötter till mer prosaiska och ofta jobbiga uppgifter på hemmaplan.

Så kom det sig att Conny en dag befann sig hemma i Sverige igen i ett litet torp, dit det en dag kom en dam från "det sociala" och lämnade av en udda man. Det blev början till det framgångsrika behandlingshem som Conny idag driver sedan åtskilliga år och som han länge velat se förvandlat till ett svenskt Sai Baba-kollektiv och livsläroinstitut. Men Sai Baba har gäckat honom därvidlag också hittills. Ibland har han hållit sig helt bortom kontaktmöjlighet för Conny – även då denne rest till Indien.

Detta är en hjälp till utveckling. Avatarer gör ofta så, menar både Anne-Marie och Conny.

Men nu har Conny i alla fall fått ny vind i seglen. Han blir alltmer anlitad för att sprida kunskap om Sai Baba och hans budskap.

Och den lilla boken om honom rönt uppmärksamhet redan innan den kom ut. En amerikansk filmmakare, Hugh Colmar, var på besök hos Sai Baba samtidigt som Conny och blev så fascinerad av vad han hörde berättas om bokens innehåll att han ville göra en film om historien.

Och när detta skrivs har Conny nyligen varit i USA och skrivit på ett filmkontrakt. I höst börjar kamerorna rulla.

Åsa Freij

Läsarforum

En bön

Hej!

Jag undrar om ni har möjlighet att publicera följande bön. Jag hittade den i James Redfields bok "Din personliga guide – den tionde insikten". Om man använder den här bönen och får sin önskan uppfylld, måste man publicera bönen tillsammans med instruktionerna längst ned. Jag bad bönen och fick det jag önskade och ber er därför att hjälpa mig att publicera den.

Den inre rösten

"För mig är ett av kriterierna på ett sunt förhållningssätt till andliga aktiviteter att kvaliteten på mitt vardagsliv förbättras liksom mina nära relationer." Så säger Tomas Frankell i Sökaren 1998:2.

När jag läste det kom jag att tänka på Eileen Caddy som tillsammans med sin man Peter grundade stiftelsen Findhorn på Skottlands norra kust. Vid jultiden föll hennes årsdagbok "Att öppna inre dörrar" i mina händer. Det är en vacker liten volym från Regnbågsförlaget, lätt att ta med sig och lätt att ta till sig för den som vill leva och växa i ett milt och inspire-

Bön till Den Helige Ande om något man vill ha.

Helige Ande, Du som löser alla problem, Du som lyser upp min väg så att jag kan nå mitt mål, Du som skänker mig den gudomliga gåvan att kunna förlåta och glömma allt ont som skett mig, Du som är med mig i livets alla skiften. I denna korta bön vill jag tacka dig för allt och återigen bekräfta att jag trots alla materiella bländverk aldrig vill skiljas från Dig. Jag vill vara hos Dig i den eviga Härligheten.

rande ljus. Jag läser nu ett par sidor i den varje dag i samband med en halvtimmes meditation.

Det absoluta överlämnandet är Eileen Caddys sätt att närma sig det gudomliga. Varje dag lyssnar hon till sin inre röst och delar de råd och anvisningar som hon får med sin omgivning, medan allt fler människor söker sig till den lilla husvagnskolonin där Findhorns beryktade trädgårdar växer upp. Hon skolkar aldrig från lyssnandet men smiter heller aldrig från sina vardagliga, jordiska plikter. Eileen Caddys självbiografi "Resan till friheten" kan väl i vissa avsnitt kännas

Tack för att Du i nåd ser till mig och de mina.

Man måste upprepa bönen tre dagar i sträck. Efter tre dagar kommer man att få det man bett om även om det kan tyckas omöjligt. Denna bön måste du publicera tillsammans med dessa instruktioner så fort du fått det du bad om, men du ska inte berätta vad du bad om. Du ska bara sätta ut dina initialer längst ner.

MJ

äventyrlig och överspänd men det finns en balans hos denna mystiker mellan andligt och världsligt som ger henne styrka och hjälper henne att genomföra den stora uppgift hon fått.

Den innersta kärnan i nyandligheten är kanske lyssnandet och villigheten att lyda den inre röst som vi kan höra inom oss mer eller mindre tydligt. Hur kan vi veta vems rösten är? – Av frukten känner man trädet. Förbättras vårt vardagsliv genom lyssnandet? Växer vår kärlek till andra? Tilltar den frid i vårt hjärta som världen behöver så väl?

Birgit Cars

Tack, Jonas Bernholm!

Jag vill tacka Sökaren och Jonas Bernholm för artikeln om Lilly Gardeby. Jag hoppas att många med intresse kunde ta del av den långa, ingående artikeln. Den beskriver en maktmänniska i allmänhet och maktmänniskan Lilly Gardeby i synnerhet.

Jag tycker att det är viktigt att förstå hur en maktmänniska fungerar och jag tycker att det är lika viktigt att förstå hur man kan låta en maktmänniska ta kontroll över hela ens liv. Artikeln gjorde att fler pusselbitar föll på plats i mitt försök att förstå vad jag varit utsatt för och vad jag fortfarande är utsatt för.

Människor, som kom i kontakt med Lilly Gardeby och liksom Jonas Bernholm först fick en period av "smekmånad" och "smicker", anser att Lilly förändrades med tiden. Jag fick aldrig någon "smekmånad". Jag beskrivs i

artikeln som A's fru. Från min synvinkel har hon varit lika hemsk hela tiden.

Varför kunde jag inte göra mig fri? I åtta år åsåg jag systematisk fysisk, psykisk och andlig misshandel av mina nära och kära. För att sedan inte gå under och för att rädda mina båda döttrar tvingades jag rymma med dem från sektens högkvarter genom en skog. Jag fick lämna min man och mina 2 söner kvar. Efter 5 dagar hittades vi, och med våld återfördes mina döttrar medan jag slogs blå och lämnades gråtande kvar på en parkeringsplats i Tingsryd i Småland.

Socialtjänsten grep in, min berättelse bekräftades efter ett par veckor, alla minderåriga barn omhändertogs från sektens gård. 3 1/2 års rättegångar följde. Utredningar som fyller flera pärmar har gjorts och pappan fick till slut inte ens umgängesrätt med sina döttrar. Pappan har i rätten setts som

identisk med Lilly Gardeby och rättens ledamöter har inte tyckt att flickorna skall behöva umgås med henne längre.

Jag lever på sekretesskyddad adress, har direktlarm till polisen, har mist min man, två barn (som dagligen måste förbanna mig), alla mina pengar och ägodelar.

Men ändå säger jag som Jonas Bernholm att jag fått värdefulla erfarenheter. Jag känner mig vis och jag har lärt mig att lita på min intuition. Jag kan med mitt exempel varna andra och vara ett stöd för andra som haft liknande erfarenheter. Men jag saknar mina söner så mycket. Jag vill rädda dem men när dem inte...

Detta har ingenting med andlighet att göra utan det är ren skär ondska.

Marianne Arnström

<http://www.geocities.com/Athens/Agora/4877>.
marianne.arnstrom@vaxjo.mail.postnet.se

Inget nöjesdödande

– Jag kan döda, men skulle aldrig drömma om att gå ut och skjuta en morkulla för mitt höga nöjes skull, säger naturmänniskan Jan Danielsson.

Aftonbladet 20/3 1998/Föreningen Infoteket nyhetsbrev 98:2.

Jägare dödar över en miljon djur

Svenska jägare dödar ett djur var tjugonde sekund, året om. Enligt deras egen bristfälliga statistik dödar de över 1,6 miljoner djur årligen. Svenska jägareförbundet får 48,5 miljoner av staten för att bedriva "viltvård".

Föreningen Infotekets nyhetsbrev 98:2. (Info-teket, Bantorget 5, 22229, Lund.)

Ma Oftedal åter präst

Ma Oftedal framtogs sitt prästämbete i maj förra året för att hon hade intresserat sig för ockultism och new age och låtit döpa sig av Stanley Sjöberg i en pingstkyrka. Men nu tillåts hon åter vara präst i Svenska Kyrkan.

Geller kan än

Visst kan Geller – när det gäller. Detta var en rubrik i Aftonbladet 6 april i år. Reportern Ronny Olovsson hade träffat Uri Geller i Cannes och sett honom böja en sked med tankekraft. Skeden hade reportern tagit från hotellet och Geller hade inte kunnat preparera den. Geller var inte förberedd på att experimentet skulle göras.

Geller gnider med en fingerspets mot skeden – och skeden börjar böja sig, läser vi. Bilderna i tidningen visar "undret".

Geller berättar att han en gång blev ombedd att resa med den amerikanske vicepresidenten Al Gore till Genève för att telepatiskt påverka ryssarna att skriva under nedrustningsavtalet! Han bombarderade den ryska delegationen med sina tankar – och de skrev under...

Geller, som kommer från Israel, säger att han vill att araber och israeler skall kunna leva i fred med varandra, och han "jobbar på det".

När reportern säger att Geller ser yngre ut än sina 50 år, förklarar han att han bromsar sitt åldrande med tankekraft.

Vilseledande

Flera tidningar har skrivit om Göran Grips och Lena-Marie Bromans bok "Dem jag älskade", som handlar om Lena-Maries minnen av ett tidigare liv som judinna. Men ingen tidning (utom Sökaren) nämner det resultat som Göran Grip kom till vid den undersökning han gjorde i Wien. Minnenas äkthet kunde inte bekräftas. Väsentliga inslag i minnena stämde inte med verkligheten. Genom att utesluta detta vilseleder tidningarna sina läsare. Troligen är det populär läsning som de vill ge. Sanningsökande står de inte för.

Språket viktigare för själ och hjärta än vi förstått

En för personlighetsutvecklingen hämmande faktor som det inte talats så mycket om är dålig språkutveckling från allra späda ålder. Det anser i alla fall författaren till "Det nya klassmärket", Per-Åke Strid. Han menar att modersmålet är lika viktigt för den mentala och känslomässiga utvecklingen som modersmjölken är för den fysiska utvecklingen. Att redan fostret upplever så mycket att vi bör tänka noga på vad vi ger det för intryck är han helt införstådd med. Men han tycker inte att det viktigaste är att till exempel sjunga eller spela för barnet för att ge det trygghet, utan att *prata* med det – och prata väl och mycket. Mammor som tiggande går och drar sina barnvagnar får honom att ryssa. Ju bättre språk och språkförståelse ett barn får desto bättre självtillit får det och en desto mer harmonisk, klok och god vuxen människa blir det. Föräldrar som har ett torftigt språk bör få hjälp med sitt barns språkutveckling. Ett barn måste före sju års ålder tillföras ett rikt språk, annars kan barnet förtvina mentalt och känslomässigt.

ÅF

Carlos Castaneda

Författaren Carlos Castaneda har avlidit i Kalifornien. Han blev känd för flera bästsäljande böcker, bl a "Samtalen med Don Juan", "En annorlunda verklighet" och "Resan till Ixtlan". Den senare lades fram som doktorsavhandling och gjorde Castaneda till doktor i antropologi och universitetslärare i USA. Men autenticiteten i det som hans böcker handlar om har ifrågasatts. En huvudperson i böckerna är den indianske trollkarlen Don Juan,

vars lärjunge Castaneda sade sig vara. Men Don Juans identitet förblev känd endast för Castaneda själv – om Don Juans överhuvud taget har existerat. Ingenting i böckerna har kunnat kontrolleras. Många av Castanedas vänner – inklusive hans ex-hustru – har vittnat om dennes mytomanska fantasifullhet.

Alphaomega

Tidskriften Alphaomega har i nr 2, 1998 bland annat ett par intressanta artiklar. Den ena handlar om Mia Matsson, som pratar med djur på samma sätt som Samantha Khury. Den andra är en intervju, översatt från engelska, med cirkelforskaren Colin Andrews. Han menar att historien, som sprids genom massmedia, att ett par äldre herrar, Doug och Dave, har gjort cirkelarna i de engelska sädesfälten, var en medveten desinformation, iscensatt av underrättelsetjänsterna i USA och England. Andrews tror på en ganska fantastisk konspiration ledd av de här ländernas regeringar för att tysta ned allt tal om piktogrammen i sädesfälten. I konspirationen ingår köpta massmedia.

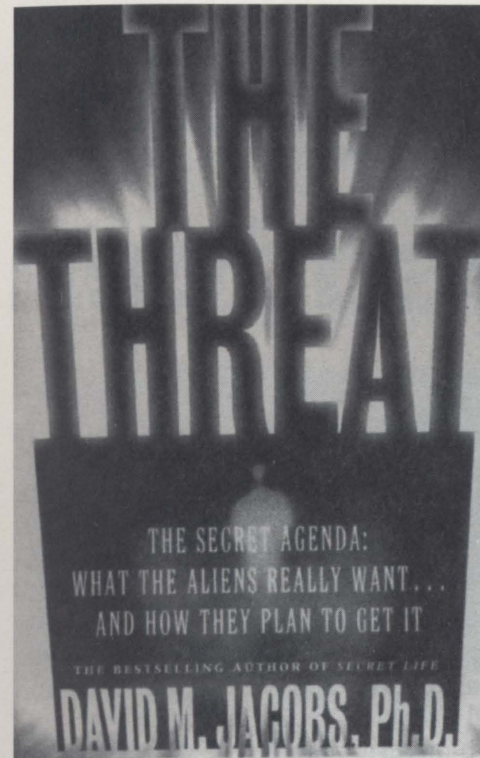
SM

Hot mot mänskligheten

David Jacobs är *associate professor* (docent) i historia vid Temple University i USA. I många år har han varit intresserad av UFO-frågan, och han har skrivit två böcker i ämnet. Nu har en tredje UFO-bok av hans hand kommit ut. Den har titeln *The Threat. The Secret Agenda: What the Aliens Want, and How They Plan to Get It* (Simon & Schuster).

Boken recenseras av Greg Sandow i MUFON UFO Journal, en av de seriösa UFO-tidskrifterna i USA. Här följer några anteckningar efter läsning av recensionen.

Jacobs har lyssnat på hypnotiserade människor som säger sig ha blivit bortförda av utomjordingar till rymdfarkoster. Av deras utsagor har han dragit slutsatser om vad utomjordingarna vill oss. Det han kommit fram till är inget skojigt. Främlingarna utgör ett hot mot mänskligheten. De tänker ta över makten på jorden. De planerar att ersätta oss människor med en ras av hybrider, en korsning mellan utomjordingarna och oss. Dessa hybrider är de varelser som fötts efter påtvingade förbindelser mellan människor och utomjordingar, vil-

ket många så kallade ombordtagna berättar om under hypnos.

Nu är hypnos en vansklig metod för att få fram sanningen. Det visar experiment som gjorts. De hypnotiserade fabulerar mycket. Men en så seriös UFO-forskare som John Mack vid Harvarduniversitetet i USA använder hypnos och menar att det är en tillförlitlig metod. Dessutom har de här människorna också minnen av kontakt med utomjordingar oberoende av den senare använda hypnosen. Alltså har *något* hänt.

De ombordtagna berättar i hög grad samma saker, och lägger man ihop det pussel som berättelserna utgör, får man fram en tydlig bild – en hotbild.

Idag finns enligt Jacobs flera generationer av hybrider, och dessa skall ta över jorden inom kort, kanske om bara några få år.

David Jacobs ser inte utomjordingarna som välvilligt inställda till oss människor – till skillnad från bland andra John Mack. De är mycket farliga.

Kommentar:

Men varför skapa hybrider? Tja, kanske är utomjordingarnas egen förmåga att förmera sig starkt nedsatt, så att de hotas av utplåning som art. Eller kanske är de få till antalet och behöver arbetare (slavar).

Några bevis för att människor kidnappats av utomjordingar och förts till deras rymdfarkoster finns nog inte. Men vissa indicier finns. Så David Jacobs bör tas på allvar.

Förklarat eller oförklarat

I tidskriften Folkvett, nr 1, 1998, har Håkan Blomqvist och Clas Svahn en UFO-debatt. Håkan tycker att riksorganisationen UFO-Sverige, där Svahn är ordförande, skall läggas ned, eftersom bara 2–5 procent av alla UFO-fall förblir oförklarade och dessa säkert också har någon naturlig förklaring.

Håkan skriver bland annat: "Som rapportmottagare har jag många gånger häpnat över människors otroliga förmåga att projicera sina fantasier på vanliga astronomiska objekt. Till synes vanliga vettiga personer kan ringa och beskriva en farkost med fönster på himlen. När jag kontrollerar finner jag planeten Jupiter etc. etc. Statistiskt sett är kanske 4–5 procent av befolkningen att räkna till så kallade 'fantasy prone personalities', det vill säga extremt fantasifulla personer som inte skiljer mellan inre och yttre verklighet. Det är uppenbart att en stor del av dagens UFO-rapporter kommer från dessa människor."

Ett problem med UFO-förklaringar är deras kvalitet: en del har hög kvalitet, andra låg. När jag läser en "förklaring" att en UFO-rapportör, som beskriver en luftfarkost med fönster, i själva verket har sett Jupiter, blir jag genast skeptisk och anar en förklaring av låg kvalitet.

UFO-skeptiker och även en del seriösa ufologer skiljer inte mellan *möjliga*, *troliga* och *säkra* förklaringar. Endast den sistnämnda gruppen är förklaringar i egentlig mening.

När en dålig (eller slarvig) UFO-undersökare får veta att planeten Jupiter befann sig i den riktning där UFOt hade observerats, tänker han slapt: Aha, det var Jupiter! Förklarat! Men det är svårt att föreställa sig att "vanliga vettiga personer" skulle kunna uppfatta en "stjärna" på himlen som en farkost med fönster. Man skall nog ha litet större respekt än så för ett UFO-vittne.

Skeptiker fantiserar gärna ihop "naturliga" förklaringar. Det är därför nödvändigt att ha en kritiskt ifrågasättande inställning till "lösningar" som läggs fram.

Med normala krav på bevisföring tror jag att betydligt färre än 95–98 procent av UFO-rapporterna är förklarade. Det innebär att UFO-forskning alltså är något angeläget.

Och om UFO-Sverige skulle läggas ned, vad skulle sedan följa? Jo, helt säkert att en ny organisation skulle uppstå med sämre ledning än UFO-Sveriges nuvarande.

SM

Hjälpande händer är heligare än bedjande läppar.

Sathya Sai Baba

Små gärningar som utförts är bättre än stora som planerats.

Peter Marschall

Ingen är onyttig här i världen, som lättar livets börda för en annan.

Charles Dickens

Det är genom min privata livsfilosofi som min enskilda lycka formas. Ingen annans räcker till för just mig.

Erik Lindkvist

Tvivla på allt åtminstone en gång, om det också vore på satsen två gånger två är fyra.

Lichtenberg

Bättre att undersöka en fråga utan att avgöra den än att avgöra den utan att undersöka den.

Joseph Joubert

Viljan skall ej bestämma vad som är sant.

P. M. Möller

PREFERENS

Hellre än att höra dig säga hur bra du mår

vill jag se dina ögon lysa

Bertil Martinsson

Flera av de visdomsord som brukar återges i Sökaren är hämtade från Sverre Holmsens små citatsamlingar *Levande visdom* och *Tankestråk*.

Män och kvinnor reste midsommarstången tillsammans i en rituell dans, tillägnad fruktbarehetsgudarna Freja och Frej. Nytt och gammalt i en lekfull blandning.

Midsommar på Skeppsudden

På Skeppsuddens kursgård omgärdas midsommarfirandet av nygamla ritualer, inspirerade av schamanism och fornnordiska gudar. Dessutom helt utan droger utgör detta midsommarfirande ett alternativ som passar många sökare.

Reportage: Eva Sanner Foto: Claes Nordenskjöld

Nyss såg vi solen som hastigast, medan vi drack kaffe och åt sommartårter. Nu ruvar tunga regnmoln ovanför våra huvuden, när vi gemensamt binder den stora kransen.

– Vi brukar nästan alltid ha tur med vädret, säger en kvinna som varit med alla sex gånger som kursgården på det vackra Vikbolandet utanför Norrköping har arrangerat midsommarfirande. Här ges kurser med andliga förtecken – schamanism, meditation, frigörande kreativitet och rörelse samt sex och intimitet. Skeppsudden har blivit en mötesplats för människor med intresse för personlig utveckling och andlighet.

Vi kvinnor tar nu hand om vår del av Skeppsuddens midsommarritual. Till tonerna av sången om gudinnan Freja, fruktbarehetsgudinnan i det gamla Norden, binder vi samman en krans med blommor och blad. Fyra band jämnt fördelade runt den stora cirkeln av blad och blommor och så väntar vi med spänning på männen. Vi går i ring och sjunger en indiansk schamansång tillägnad moder Jord. Den handlar om hennes hjärtslag som känns under våra bara fötter i gräset.

Ackompanjerade av en trumma kommer de så springande allesamman, karlarna, bärande den lövklädda stången på axlarna. Vi öppnar symboliskt vår ring och männen trär sin påle i vår blomsterkrans. Banden knyts på toppen av stången, som reses. Sedär – en midsommarstång som heter duga, en riktig fruktbarehetspåle!

Vi dansar män och kvinnor i varsin ring och möter varandras blickar. Idag är alla kvinnor gudinnan Freja och alla män är hennes gemål, Frej. Åtminstone i den här leken.

En symbolisk resa

Efter kvällsbuffén samlas vi i den stora logen en kort promenad från huvudbyggnaden där köket finns. Alan Lowen, som i flera år lett kurser i sexualitet och intimitet på Skeppsudden, leder oss där i en två timmar lång meditation, där vi återknyter kontakten både med vår djuriska sida och med vår andliga potential. Första halvtimmen ägnas åt en rörelse-meditation. Runt omkring mig låter det som i en djungel, och jag känner mig också sådan – helt och hållet kropp, helt och hållet ett djur, som

följer mina instinkter och använder alla mina sinnen.

Alan Lowen utgår från det indiska chakrasystemet i den här miniworkshopen och ger sedan sin personliga tolkning av vart och ett av dessa energicentra. Vi börjar i det första chakrat, som handlar om överlevnad. Vi avverkar det andra chakrats begär och passion, för att sedan smaka på tredje chakrats kraft och vilja. Hjärtchakrat säger ja till livet självt och till kärleken, medan femte chakrat i halsen handlar om vårt varande. Därifrån till sjätte chakrat mellan ögonen som handlar om vår visdom och hjässchakrat, där dörren öppnas till vår totala upplevelse av stillhet i den oändliga rymden...

Det är en spännande resa, som sedan avslutas med rituella möten, mellan män och kvinnor, mellan människor. Vi lägger rädslan och stoltheten åt sidan för en stund och vågar öppna hjärtat för en annan, när ritualen sätter gränser och vi inget har att förlora.

Gamla och nya vänner

Kvällen avslutas med dans, timme efter timme tillsammans i logen. Den som tröttnar kan ta en promenad, paddla

kanot, småprata med en nyfunnen eller återfunnen vän. Många som varit en midsommar på Skeppsudden vill komma tillbaka. Till dem hör Tony Ussing och Ismini Wikström, som båda har varit här två gånger tidigare.

– Det är skönt att komma hit och träffa folk man känner och inte behöva arrangera någon midsommar själv, säger Ismini.

– Här har också själva midsommar-

– Att fira midsommar så här är för mig en påminnelse om att det går att skapa något nytt och fint mellan människor, att jag inte behöver vara rädd utan kan vara öppen och närvarande också med dem jag inte känner så väl. För mig som också gått en mängd kurser i personlig utveckling känns det också skönt kravlöst att inte behöva ”jobba med mig själv”, utan bara kunna vara tillsammans med andra på ett meningsfullt sätt.

Tältläger i fruktträdgården

För Yvonne Ström är besöket på Skeppsuddens midsommar det första, men säkerligen inte det sista:

– Nej, jag kommer nog tillbaka. Det är härligt att dansa och leva ut sina känslor. För mig som är ensamstående blir midsommar lätt en helg då jag känner mig lite utanför, eftersom det så mycket handlar om par

och familjer. Men här känner jag mig omgiven av människor som liknar mig, med samma intresse för personlig utveckling och andlighet. Det gör det lättare att ta kontakt.

Yvonne tycker om att midsommar som här blir en ritual igen.

– Jag tror att det kanske gick till ungefär så här förr i världen. För mig känns det viktigt att hedra Moder Jord på det här sättet och att glädjas tillsammans över henne.

Yvonne, liksom många andra, tältar på Skeppsuddens nyslagna äng. Det är ett helt litet tältläger som växer fram under fruktträdens knotiga grenar. Somliga väljer att sova i logen, men då måste man vänta tills dansen är slut vid tretiden på morgonen.

– Att ha tältet gör att man kan dra sig undan när man själv vill och det

Tony Ussing och Ismini Wikström kom till Skeppsudden för tredje året i rad för att träffa vänner och fira en trevlig midsommar.

Yvonne Ström har aldrig varit på Skeppsudden förut. Men hon har redan bestämt sig för att komma tillbaka nästa midsommar. – Det här är ett ställe där jag kan räkna med att träffa människor som jag känner från kurser och andra aktiviteter där jag deltagit. Midsommar behöver inte bli en familjehelg, utan kan också vara fin för oss som är ensamstående, säger hon.

Christel Bacchus har firat midsommar på Skeppsudden flera gånger och återkom även i år för att möta gamla bekanta.

känns rätt skönt, tycker Yvonne.

Efter själva midsommarafton fortsätter helgen på Skeppsudden med mera dans och flera möten. På midsommardagen leder Baquila Lönnell ett par timmars frigörande dans, där deltagarna både får vara sensuella och lekfulla. Johan Ekenberg lockar till annorlunda möten med förbundna ögon, där deltagarna tränas i att sätta gränser och hantera både närhet och distans. Kvällen avslutas med mera dans till levande musik med mycket trummor. Trötta i fötterna, men lyckliga, vaknar alla på söndagen och börjar packa ihop för hemfärden.

– Att dansa så mycket som här hjälper mig att hitta glädjen i mig själv, säger Yvonne och river tältet för att åka hem till Västerås.

Den drivande kraften bakom Skeppsuddens kursgård är Claes Nordenskjöld. Midsommarfirandet är hans egen årliga ”happening” – annars kommer kursledare resande och ger sina olika program.

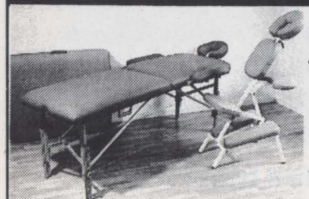
Gåvor, tacksamt mottagna

Elna Andersson, 100:-
Povel Randén, 200:-
Leif Carlsson, 150:-
A. C. Sirén, 100:-
Alf Forsén, 50:-
Niklas Bergström, 50:-
Elvy Malmgren, 50:-
Arla Grönberg-Wallis, 10:-
Beatrice Egberg, 50:-
Ebbe Stjernefeldt, 50:-
Lena Engholm, 100:-
Inga Liljedahl, 25:-
Thomas Persson, 50:-
Thomas Andersson, 50:-
Berndt Eriksson, 50:-
P. Gustafsson, 100:-
Torsten Andersson, 50:-
Tore Alsing, 100:-
Stina Forsnäs, 50:-
Berit Holmqvist, 50:-
Ingegerd Gustafsson, 50:-
Gunilla Wessén, 50:-

Lyckan finns i lördagsgodis
i en påse utav plast.
I din lilla näve varm
håller du din lycka
– väntad på en vecka lång –
ack, så stadigt fast.
Ja, kunde vi, då skulle vi
väl alla göra så
ha lyckan i en påse
och smaka litet när vi vill
och känna på
hur livet ju kan vara
helt och fullt och lyckligt
ändock – då och då.

Åsa Freij

MASSAGEBÄNKAR & -STOL

Ring eller skriv
för prospekt!

Vitaform
Alekärrsvägen 30
445 56 Surte
Tel 031-98 34 77

Modern
DRÖMTOLKNING
Kjell Myrberg
Tel/fax 08-7442257
Gratis introduktion

Läkare, tandläkare,
terapeuter samt
intresserade lekmän:

**VIDEOKASSETTEN
HYPNOSSPIRALEN...**

en ny alternativ terapi för att **lindra värk**
– **djupmeditera** – **öka självförtroendet**
– **stärka idrottsresultaten** – bli kvitt fo-
bier och tvångstankar etc.

KÖP ELLER HYR!

HYPNOSSPIRALEN med kort handled-
ning och 20-sidigt instruktionshäfte kos-
tar 480:-. Prova den alternativt genom att
hyra den för en månadskostnad om 160:-
(plus 40:- vid lev. för frakt och emballage,
totalt 200:-). Hela detta belopp avräknas
vid senare köp! Ring för närmare besked!

Franz Schwabe
Åsgärdev. 43 121 31 Enskededalen
Beställningstel: 08-649 51 96

Förtid – Nutid – Framtid

Av oändlighet
är vårt innersta väsens djup
och för dess höjd
finns inga gränser.

Dess förtid
och dess framtid
är av evighet.

Nuet är den plattform
där vi upplever livet
och kan göra de erfarenheter
som befordrar tillväxt.

Ruth Hallengren

Sökarens hemsida på Internet www.sokaren.se

Stora tänkare i vår tid: New Age
Religion och eros
Medvetande skapar världen
Den oförgängliga filosofin enligt Aldous Huxley
Mystik enligt Happold, Bucke, Dahlén och Huxley
Reinkarnation, Stevensons forskning
Vedanta, subtilt tänkande
Psi-spåret, en betydelsefull svensk upptäckt
Filosofins historia
Forskning visar att slaggrutan fungerar
Atman-Brahman, grundläggande begrepp i hinduismen
Teilhard de Chardin om människan i kosmos
Hinduism i Walt Whitmans diktning
Vivekananda, en stor läras förkunnare
Bermudatriangeln, ett extremt farligt område?
Mirakelmannen Olle Jönsson
George Adamski, en legend i UFO-historien
Albert Schweitzer lärde oss vördnad för livet
Samantha Khury talar med djuren
A Course in Miracles

INRE HARMONI

Alternativmässan för

★ **KROPP & SJÄL** ★
Allt inom New Age Ring för program!

Med utställare från hela landet
INRE HARMONI-MÄSSOR HÖSTEN 1998:

- ♥ Eskilstuna 5-6 september
- ♥ Umeå 17-18 oktober
- ♥ Helsingborg 31 oktober-1 november
- ♥ Göteborg 28-29 november
- ♥ Våren 1999: Huskvarna 6-7 mars

★ Föredrag ★ Försäljning ★
Scenprogram ★ Prova-på- behandlingar

Är du utställare - ring och prata med
oss om vår lågprisprofil!

ARISTO 2000

Britt Rudolfsson, Småbränna 37, 914 95 GRÄSMYR
Tel: 0930-702 53, 0930-702 54, Fax: 0930-702 12
Mobil: 070-339 00 85 och 010-330 50 43

Livsbejakande
föredrag och kurser
samt resor

Ring för information och beställning 031-24 56 45
Anita Blomquist

ny bok från Nova Förlag

Nära-dödenupplevelser

Erfarenheter från en ljusfylld värld

Innehåller djupgående intervjuer med människor
som haft en nära-dödenupplevelse och även med
nära-dödenforskare. 142 s. Hft. Pris 160 kr.

Nova Förlag
Kungsg. 2 B, 223 50 Lund
Tel. 046/12 12 48

Internet: <http://home5.swipnet.se/~w-55916>

Enhet
- ett parti för själen

Du kan påverka din framtid i Valet 98

Vet du inte vad du ska rösta på i valet?
eller
Har du kanske tänkt avstå från att rösta för att du inte
tycker att det finns något att rösta på?

Enhet - ett parti för själen
kan kanske vara ett alternativ för dig?

På valdagen, tag en blank valsedel och skriv de fem
magiska bokstäverna ENHET - det räcker!

Vill du veta mer vad Enhet står för - beställ vårt
idéprogram eller besök vår hemsida!

Enhet, Rinkesta Slott, 640 43 Ärla.
Tel 016 - 704 42 • Fax 016 - 700 88 • Pg 68 45 84 - 6
E-post: post@enhet.se • Hemsida: www.enhet.se

Den tankspridde sökaren och new age-godiset

New age

Kritisk värdering saknas i hög grad inom den folkliga new age. Så där finner vi inga riktiga filosofer.

Värderar gör vi ju alla i alla sammanhang. Men i new age görs det på ett lätt och ytligt sätt. Man *känner efter* i sitt inre om det man vill värdera stämmer med vad man för övrigt kommit fram till – och med vad man vill tro på. "Stämmer" det, så kan det nya godtas och införlivas med det egna trosbygget.

Men en kritisk värdering som har släktskap med vetenskapens kritiska sökande är newagearen främmande för. Han tycker gärna att den kritiskt granskande vägen inte leder någonstans. Så då är det bättre att vara "öppen" och "känna efter" vad som är sant, gärna låta hjärtat avgöra.

New age-kurser överflödar. Du kan gå på kurs i nästan allt, tycks det. Men finns det någon kurs i kritiskt tänkande? Jag har inte märkt det. Men det vore inte dumt med en sådan kurs, speciellt avsedd för new age-intresserade. Syfte: att lära sig se upp för alla galna tunnor som det kan vara lätt att hoppa i efter sök-
arvägen, om man är lite tankspridd.

Vad det gäller inom det kritiska tänkandet är bland annat att efterfråga skäl till de rader av påståenden som görs av ockultister, esoteriker, visionärer, mystiker med flera. Ett påstående bör stödjas med övertygande resonemang eller med hänvisning till goda källor. Annars hänger det fritt i luften.

Det behövs new age-tänkare. Var finns de idag? Var finns de som kan sovra åt oss, peka på svagheter och orimligheter i skilda läror och visa vad som faktiskt är trovärdigt eller rentav klart sant?

New age har inga riktiga tänkare, inte nu. Den har bara tankspridda famlare.

En sökare behöver vara litet av en filosof. För sanningssökaren är i samma situation som den vetenskapliga sökaren: det gäller att tänka rätt, undvika fel i tankebanorna, för

att hitta rätt.

Men om nu new age-godis smakar bra och man vill fortsätta att mumsa på det? Godis som numerologi, kristallhealing, reinkarnationsterapi, kanaliserade budskap från rymdfolk etc...

Om man käkar för mycket godis, går det håll i tänderna, såvida man inte borstar dem efter varje snaskande. Vad händer om man mumsar i sig för mycket new age-godis? Jo, det blir dumma håll i medvetandet, rum som faktiskt inte innehåller någonting, även om det surrar i dem.

Den fånige Magnusson! Vi inom new age tänker lika bra som han, ja bättre. Vi tänker intensivt, om än lite krokigt ibland, och vi tänker rätt, från en högre synpunkt sett. Han har bara sin pessimism och sina fördomar att komma med, och de blockerar hans tankar. Vi är positiva tänkare, har inga förutfattade meningar, utan öppnar oss för sanningen liksom blommorna öppnar sina kronblad för det fallande livgivande regnet.

Och varför ska Magnusson försöka hindra oss? Så fort vi hittar något intressant, säger han bara nej, nej, det ska ni inte tro på!

Ja, ursäkta en yngling, men jag ville bara ge er några vänliga råd på sök-
arvägen.

Och jag är ju ingen skeptiker. Det finns de som tycker att jag är rysligt okritisk, som skriver om såna som Fritjof Capra, Amit Goswami, Andrew Cohen, Ian Stevenson, Aldous Huxley, pri-track-forskarna, vedanta, atman och brahman etc utan någon som helst kritik.

Jag kritiserar inte där jag inte finner anledning till kritik.

Men så snart jag kommer på relevanta kritiska synpunkter i ett ämne, så skriver jag om dem. Det är säkert.

Och, kära ni, vi är ju alla olika. Så fortsatt att mumsa på ert new age-godis, ni, om det berikar ert liv!

Mitt godis är bl a det jag nämnde nyss, 15 rader upp.

Akal Center
Väringgatan 25
113 33 Stockholm
08-30 33 15

Aristo 2000
Alternativmässan
Britt Rudolfsson
Småbränna 37
914 95 Gräsmyr
0930-702 53

Gaia Center
Dalagatan 30
113 24 Stockholm.
08-32 42 02

Gullnäsgrården
PL 2611
452 96 Strömstad
0526-25008

Livsfrämjandet Sverige
Box 73
760 40 Vaddö
08-411 04 49

Livsmultiversitetet
PL 9368
444 97 Svenshögen
0303-77 54 03

Livsaskådningshuset
Göteborg
031-24 56 45

Masesgården
0247-122 31

Regnbågscentret
Box 236
178 23 Ekerö
08-560 31 560

Rinkesta Slott
640 43 Ärla
016-704 42

Skeppsuddens Kursgård
Ö. Stenby
610 32 Vikbolandet
011-34 19 11

Stiftelsen Stjärnsund
Bruksallén 16
770 71 Stjärnsund
0225-80001

Wäxthuset
Fjäll 6908
760 40 Vaddö
0175-314 85

Ängsbacka Kursgård
660 60 Molkom
0553-100 35